തിരുമാന്ധാംകുന്നു വൈശിഷ്ട്യം

മങ്കട കോവിലകത്തു് ഉദയവർമ്മനെന്ന
ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണി തമ്പുരാനാൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു്

(Copy right to E. E. League, [illegible]]

The Mangalodayam Co. Ltd.
K. PRESS, TRICHUR

1088

Price 2½ As.] [വില 2 ണ. 6 പൈ.

തിരുമാന്ധാംകുന്നു
വൈശിഷ്ട്യം

മങ്കട കോവിലകത്ത് ഉദയവർമ്മനെന്ന
ചെറിയ കുഞ്ഞുണ്ണി തമ്പുരാനാൽ
അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

(Copyright to E. E. League, Mankada.)

The Mangalodayam Co. Ltd.

K. K. PRESS, TRICHUR.

1088

Price 2½ As.] [വില 2 ണ. 6 പൈ.

ശ്രീമാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി സ്ഥാനം.

൧ ഖണ്ഡം.

കേരളത്തിലെ മഹാക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നും, ഏതൊരു അവസ്ഥകൊണ്ടു നോക്കുന്നതായാലും അവകളിൽ ഉത്തമ സ്ഥാനത്തിന്നു അർഹതയുള്ളതും, വള്ളുവനാട്ടിൽ "കടൽതൊട്ട കൊട്ടാരംവരെ" ഒരുപോലെ സേവിച്ചുവരുന്നതും, കാലനിർണ്ണയത്തെപ്പറ്റി (ഇതിനെ പരക്കെ ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞുപോന്നത് കേരളത്തെ സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുത്തതിനു മുമ്പോ അതോ കേരളോല്പത്തിയോടുകൂടിയോ എന്നാണ്) ഇന്നും തർക്കത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും, (ഇതു രണ്ടുമല്ലാതെ കേരളം സമുദ്രത്തിൽ ആണ്ടുപോയ കൂട്ടത്തിൽ വെള്ളം അതിക്രമിച്ച് മുങ്ങാത്ത പുണ്യക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ഇത് എന്നും വാദപ്രതിവാദങ്ങളെ ചെയ്തുപോരുന്നതും ഉണ്ട്) നാട്ടുപരദേവതയുടെ—വിശിഷ്യ എന്റെ കുലപരദേവതയും വെള്ളാട്ടുരാജസ്വരൂപത്തിന്റെ സകല കീർത്തിക്കും ഐശ്വര്യത്തിന്നും കാരണഭൂതയും, കേളേറിയവന്മാരായ രാജാക്കന്മാരിൽ ഈ സ്വരൂപത്തിന്നു ഒരു മുഖ്യസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തവളും ആയ ആ ലോകമാതാവിന്റെ—ഇരിപ്പിടവും, കോട്ടയത്തുരാജാവിന്റെ കവിതയിൽ പറഞ്ഞ മാതിരി "ശ്രീമല്ലൂരാജ്യപുഷ്ടികരണസ്വ

ളൂന്നലില്" യോട്ടുകൂടിയ ആ മഹാത്മാവിന്റെ തേജസ്സ് വി
ളങ്ങി പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടുവരുന്ന കേരളത്തിന്റെ മണ്ണി
മിയിൽ കിടക്കുന്നവരുമായ അങ്ങാടിപ്പുറത്ത് തിരുമാന്ധാം
ന്നുക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥലപുരാണം ഏതുവിധമെങ്കിലും സ
മ്പാദിച്ച് പൊതുജനങ്ങളുടെ അറിവിനും ഭക്തിവിശ്വാസ
വർദ്ധനക്കും ഉതകുമാറാക്കിത്തീർപ്പാൻ അച്ചടിപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധ
മാക്കിത്തീർക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി അനവധി ചിന്ത
ൽ പുസ്തകങ്ങളിലും മറ്റും തിരഞ്ഞിട്ടും വേണ്ടവിധത്തിൽ
അന്വേഷിച്ചറിവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ക
ണ്ണംപറോട്ടുമഠം ശ്രീ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ മേടുഭൂ
ളിലെ ഹെഡ്മാസ്റ്റരും മറ്റും കൂടി ഈ കഴിഞ്ഞ തുലാ
മാസം 1-ാംനു മേപ്പടി പുണ്യക്ഷേത്രദർശനം പതിവുപോ
ലെ ചെയ്തത്. അവിടെ വെച്ച് മേപ്പടി ആഗ്രഹം പറഞ്ഞ
ഉടനെ വാത്സല്യപൂർവ്വം എനിക്ക് ഉപദേശിച്ചു കിട്ടി
യ സ്ഥലപുരാണങ്ങളെ എന്നോട് ചോദിച്ചു അദ്ദേഹം
മനസ്സിലാക്കുകയും ഒരു "ലേഖനം" ഉണ്ടാക്കിത്തരാമെന്ന ഏല്ക്കു
കയും ചെയ്തു. അന്ന് ഞാൻ അതിനെ അച്ചടിപ്പിക്കാമെ
ന്ന ഏറ്റതിനനുസരിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു ചെറു പുസ്തകം
ഭഗവതിയുടെ കാരുണ്യത്താൽ മാന്യവായനക്കാരുടെ മുമ്പാകെ ഹാ
ജരാക്കുവാൻ സംഗതിവന്നിട്ടുള്ളതെന്ന ആത്മാർത്ഥമായി അറി
യിക്കട്ടെ.

എന്നാൽ ആ സമയത്ത് ഇതിന്ന ഒരു മുഖവുര വേ
ണ്ടിവരുമെന്നോ അതു ഒരു വലിയ ചുമതല മിസ്റ്റർ ചാ
ത്തർ നായർ എന്നിൽ വെക്കുമെന്നോ ലവലേശം വിചാര
മുണ്ടായിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ഇത്ര പ്രിയമേറിയ ഒരു പുസ്തക
ത്തിന് മുഖവുര എഴുതുവാനുള്ള ഒരു ഭാഗ്യം ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

ഉണ്ടാക്കിത്തന്നതിനെ ഞാൻ വില വെക്കാത്തില്ലോ. എന്റെ പ്രിയമേറിയ 'ഗാമ്മയുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെ' പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഈ ഉത്തമപുരാണഗ്രന്ഥത്തിന്നു ഒരു അവതാരിക എഴുതുവാൻ എനിക്ക് മനസ്സിന് ധൈര്യമാത്രം ഉണ്ടായിട്ടോ അല്ല ഞാൻ, വിചാരമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞത്. ഒരു വാചനാന്തരമുകൊണ്ടും ഒരു പുസ്തകത്തിലെ മുഖവുര എഴുതുവാൻ വേണ്ട അനവധി യോഗ്യതകളിൽ എതിരെങ്കിലും ഒന്നിന്റെ ഒരു അംശംകൂടി ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ഒരു എഴുതിയ മുഖവുരകൊണ്ടു ഇത്ര മാഹാത്മ്യമേറിയ ഒരു പുസ്തകത്തിന്ന് വല്ല ഉപദ്രവും തട്ടുമോ എന്ന ശങ്കകൊണ്ടും മാത്രമാണ് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറഞ്ഞ ഉടനെ ഞാൻ ഇറങ്ങിയാഞ്ഞത്. പക്ഷെ അദ്ദേഹം വീണ്ടും എന്നെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടും യോഗ്യതകൾ ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും ഈ പുസ്തകത്തിന്റെയും ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെയും നേരെയുള്ള ഒരു വാത്സല്യംകൊണ്ട് യോഗ്യത എന്നെപ്പോലെയോ ആക്കും ഇല്ലെന്ന് എനിക്ക് ഒരു വിശ്വാസം ഉള്ളതുകൊണ്ടും ഇതിന്നു കല്പ കെട്ടിയതിൽ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

മുഖവുര എഴുതേണ്ടത് എന്താണെന്ന് എനിക്ക് നിശ്ചയമില്ലെന്നുപറയേണ്ടല്ലോ. കവിതയെപ്പറ്റി പറകയാണെങ്കിൽ അതിന്നു എനിക്ക് അധികാരമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ വയ്യതാനും. പുസ്തകത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റി പറകയാണെങ്കിൽ ഇതിന്റെ ആവശ്യം അറിയാത്തവർ ആരും ഉണ്ടാവില്ല. അതുകൊണ്ടു ആകപ്പാടെ ആലോചിച്ചതിൽ എന്റെ മുഖവുരയുംകൂടി മാന്ധാതൃപൈലേശപതിയുടെ

വൈശിഷ്ട്യത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇവിടത്തെ സ്ഥലപുരാണമാകട്ടെ എന്നുവെച്ച് അതിനെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു. ശതകത്തിൽ പറഞ്ഞതുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. കവിതയിലെ കഥ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇത് ഒരു എളുപ്പം കൊടുക്കുമെന്നും കവിതകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്തവൎക്ക് ഇതുവായിച്ചാൽ സ്ഥലപുരാണം എളുതായി മനസ്സിലാകുമെന്നും വെച്ചാണ് മുഖവുര അല്പം ദീൎഘിപ്പിക്കുന്നത്.

പരശുരാമനാകട്ടെ സമുദ്രത്തിൽ അനവധികാലമായി ആണ്ടുകിടന്നിരുന്ന കേരളത്തെ വീണ്ടെടുത്തു, ഭൂമിയെ ഉറപ്പിച്ചു നല്ല ഫലവത്തുള്ളതാക്കിത്തീൎപ്പാൻ കഴിയുന്നപോലെ പലവിധ യത്നങ്ങളും ചെയ്തു നൂറ്റെട്ടു ശിവാലയങ്ങളും മറ്റും സ്ഥാപിച്ചതിനു ശേഷവും കാൎയ്യം സാധിക്കാതെ ഒടുവിൽ കൈലാസത്തിൽ ചെന്നു പരമശിവനോടു തന്റെ സങ്കടം ഉണൎത്തിക്കയും ഭഗവാനതിന്ന് അനുകൂലമറുപടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു തിരിച്ചുപോരികയും ചെയ്തു. കൃതയുഗാലങ്കാരമായ മാന്ധാതാവ് മഹൎഷി അനവധി കാലമായി ഭക്തി നിറച്ചു കഠിനതപസ്സു ചെയ്തിരുന്നതിന്റെ ഫലമെന്നതിനായും പരശുരാമ സങ്കടനിവൃത്തിക്കായും കേരളീയൎക്ഷേമാൎത്ഥമായും സാക്ഷാൽ ഭഗവാൻ കരുണാനിധിയാകട്ടെ മാന്ധാതാവിനു ഉടനെ വേണ്ടുന്ന വരത്തെ കൊടുപ്പാൻ പ്രത്യക്ഷനായി. മാന്ധാതാവ് ജന്മസാഫല്യം വന്നതായി കരുതി ശിവനോടു തനിക്കു ഭഗവൽദൎശനം ലഭിക്കാനായിരുന്നു ഉദ്ദേശം എന്നും ഭഗവാനെ സദാ തനിക്കു കണ്ടു പൂജാദികൾ ചെയ്വാൻ അവിടു

ത്തെ വിശിഷ്ടപ്രതിമമാത്രമേ ആവശ്യമുള്ളു എന്നും ചോദിക്കുകയും ശിവൻ തനിക്കും പാർവ്വതിക്കും ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ളതും കൈലാസത്തിൽ ഉള്ളതിൽവെച്ച് ശ്രേഷ്ഠമായതും ആയ ഒരു ശിവലിംഗം ദാനംചെയ്ത് അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഈ ശിവലിംഗമാകട്ടെ ശിവന്റെ ആജ്ഞയാലും പരശുരാമന്റെ അപേക്ഷയും അനുസരിച്ച് മഹർഷിമാരുമല്ലുമാകുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ തിരുമാന്ധാംകുന്ന് എന്ന പുണ്യഭൂമിയിൽ ത്രിശൂലസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠചെയ്ത് സന്തുഷ്ടനായി പൂജാവിധികൾ ചെയ്തു പോരികയും ഉടനെ കേരളഭൂമി ഉറച്ച ഫലവത്തുള്ളതായി തീരുകയും ചെയ്തു.

പാർവ്വതി അറിയാതെയാണ് പരമശിവൻ ഈ ശിവലിംഗം മാന്ധാതാവിന് ദാനംചെയ്തത്. പാർവ്വതിയാകട്ടെ സ്നാനാനന്തരം പതിവുപോലെ അഭിഷേകനിവേദ്യാദിപൂജാവിധികൾക്കായി നോക്കിയപ്പോഴാണ്, തന്റെ പ്രിയമേറിയതും താൻ ഹിമവാൻ പുത്രിയായിരുന്നപ്പോൾ ജടാവല്ക്കലധാരിയായി നിരാഹാരയായി പരമശിവൻ ഭർത്താവാകേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പൂജിച്ച് പോന്നിരുന്നതും വിവാഹത്തിനു ശേഷവും കൈലാസത്തിൽകൊണ്ടു വന്ന ദിവസേന ധ്യാനത്തിനു മുമ്പായി പൂജിച്ച് പോന്നിരുന്നതുമായിരുന്ന ഈ വിഗ്രഹത്തെ മാന്ധാതാവിന് ഭഗവാൻ കൊടുത്ത വിവരം അറിഞ്ഞത്. പാർവ്വതി ഉടനെ പരവശയായിട്ടു, ഭർത്താവിന്റെ സമീപത്തു ചെന്ന് തനിക്ക് ഇത്ര പ്രിയമേറിയ ശിവലിംഗം താനറിയാതെ കൊടുത്തതിൽ ശഠിച്ച് തനിക്കു തിരികെ കിട്ടുവാനായി പിണങ്ങിക്കൊണ്ടേ പറിഞ്ഞു. എന്നുതന്നെ ശ്രീ ശിവനെ ശപിച്ചതായുംകൂടി പറയു

ടെ കവി ശ്ലോകത്തിൽ വിസ്തരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ സർഗ്ഗം അതിനെ മുഴുവൻ നിരസ്തതിയായി പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത് എത്രയോ ഉചിതമായിരിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ തന്റെ ഭക്തനു കൊടുത്തതു തിരികെ ഒരു വിധവും വാങ്ങില്ലെന്നു തീർച്ച പറകയും കഴിയുമെങ്കിൽ പാർത്ഥനോടു പോരെടുത്തുകൊള്ളുവാൻ സമ്മതംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ പാർവ്വതി ഭദ്രകാളിയേയും അനവധി ഭൂതഗണങ്ങളെയും ത്രിലോകം ഇളക്കിവച്ച് ഏതുവിധമെങ്കിലും തന്റെ ജീവാധാരമാകുന്ന പ്രതിമ കൊണ്ടുവരുവാൻ ഉള്ള കല്പനകൊടുത്തു. ഏതുവഴിയിൽ കൂടിയാണ് അവർ വന്നതു എന്നും അവളുടെ എവിടത്തിലെല്ലാമായിരുന്നുവെന്നും കവി വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ പറവാനസാദ്ധ്യം. ചുരുക്കി എഴുതുന്നതാണെങ്കിൽ ഭദ്രകാളിയും പടയും തിരമാന്യമാകുന്നതു വന്ന പാർത്ഥിപരമേശ്വരന്മാർ ഒരുപോലെ പ്രിയമുള്ളതായ ശിവലിംഗം കന്യാകുടിയിൽ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തുകൊണ്ടും അതിൽനിന്നു ഉദിച്ച പൊങ്ങുന്ന കാന്തിയുടെ ശക്തികൊണ്ടും ഭഗവാന്റെ ഹിതത്തിനു വിപരീതമായ ഒരു ക്രിയയിൽ ഏർപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു, മലയിലേക്ക് കയറുവാൻ ഒരു വിധവും സാധിക്കാതെ മടങ്ങി. ഇവിടെ പിന്നെ നടന്ന യുദ്ധം ഭ്രമത്തിന്നോ, മോഹത്തിനോ, അധികം പ്രബലത എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതായി വിചാരിക്കാം. ദൈവിക ശക്തികളോടു യുദ്ധത്താൽ ഭ്രമവും മോഹവും ഒന്നുതന്നെയാണ് ഫലിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതായി വിചാരിക്കാം. മലയുടെ മുകളിൽനിന്നു നിരായുധപാണികളായ ഋഷികുമാരന്മാർ ഭഗവാന്റെ ക

ണ്ടാക്കൊണ്ട് അവിടെ കണ്ടെത്തുന്ന എന്നതെ കാഴ്ചപ്പക്കാറിഞ്ഞ് ശക്തിയുടെ അവതാരമായ ഗുഹകളിൽ തന്നെ തപ്പുവാലം തൊട്ടുപൃത്താവും ഗുഹയിലെ കാമാക്ഷിയ്ക്കു ഓരോ ചിഹ്നമായി അനാവധി ഉത്ഭവങ്ങളെ നടപ്പിപ്പതായും ഓരോ ആളുകളും ഓരോ "ഭൈരവ" നേക്കാൾ അധികം നാകവും പേടിയും മറ്റു കഥകളാക്കിത്തീർത്തതായും കാണുന്നവെങ്കിലും ഗുഹകളിലൂടെ മറ്റൊലത്തെ മയം ശക്തിക്ക് അന്നായാണ് സത്യമാ വിഷയം എന്നും ശക്തിയുടെ സഹായം കൂടാതെ ദേവന്മാർക്കുടെ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധിക്കില്ലെന്നും നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിക്രമമായത് തെളിച്ചു ഗുഹകളിലെ ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് കയറുകയും മനസ്സിൽ കണ്ടുപ്പൂർണ്ണത്തോടുകൂടിപ്പിച്ചിരുന്ന ശിവലിംഗം ശ്രീരാമൻകാണെ പ്രതിഷ്ഠിപ്പാൻ ശ്രീശൈലനാഥന്റെ കടന്ന ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു ഉടനെശിവലിംഗം താനിരുന്ന ഭാഗത്തിലായി ചിലിന്റെ കിഴക്കോട്ടുനോക്കി നിന്നിരുന്ന ഗുഹകളിൽ അതിർമുഖമായി ഒരു വലിയ ഗുഹാദ്വാരം പൊട്ടിപ്പൊളിക്കയും ക്രമേണ ഗുഹലെ വിശ്വ അതിനടിയിൽ സാക്ഷാൽ പാർവ്വതിയെ പരമശിവനോടു കൂടി പ്രത്യക്ഷമായി കാണുകയും ചെയ്തു.

മേപ്പടി ശിവലിംഗം അന്ന ചിലിന്റെ സ്ഥിതി ഇപ്പോഴും അതേനിലയിൽ തന്നെ കാണുന്നതാണ്. ഗുഹകളിലെ ചെറിയ പാർവ്വതിയുടെ രൂപം പടിഞ്ഞാറുതിരിഞ്ഞു കാണുമ്പോൾ കിഴക്കോട്ടുള്ള നടക്ക പുറമെ ഇപ്പോൾ പടിഞ്ഞാറ്റോട്ട ഉള്ളതാകുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിശേഷതരം വള്ളുവനാട്ടുകരെ രാജസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ഭേദത്തിനായി ആ

ങ്ങടെ എങ്കിലും ആഗമനം ഉണ്ടാവുമ്പോഴും ഉറങ്ങുന്ന ല്ലാതെ മററുള്ള സമയങ്ങളിലെല്ലാം അടച്ചിരിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

പാർവ്വതി ഭദ്രകാളിയുടെയും മാന്ധാതാവിൻെറയും നേരെ സന്താപിച്ചു. പാർവ്വതിക്ക് ഇത്ര ഇഷ്ടമുള്ള വിഗ്രഹം വിട്ടുപിരിയുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടും ക്ഷേത്രൻെറ കയ്യിൽനിന്നു തന്റെ ഭർത്താവിന്നു വിപരീതമായി ഇതിനെ കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടും ഈ വിഗ്രഹത്തിൽ താനും ലയിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. ഭ്രമവും മായയും ഒന്നായി യോജിച്ചാലൊന്നും വേറിട്ടല്ലെന്നും ഇതു തെളിവാകുന്നില്ലേ.

ഭദ്രകാളിയെ തന്റെ സമീപത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിപ്പാനും ഉത്സവം അലങ്കാരം മുതലായതുകൾ അവൾക്കടെ ചെയ്വാനും പാർവ്വതി ആജ്ഞാപിച്ച പ്രകാരം മാന്ധാതാവ് വടക്കോട്ട തിരിച്ച് ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തുനിന്ന് അല്പം വടക്കുകിഴക്കായി ഒന്നു ചുണ്ടായിരുന്ന സപ്തമാതൃക്കളോടുകൂടി പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മാതൃശാല. പാർവ്വതിയുടെ മടിയിൽ കണ്ടതായ ഗണപതിയെ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തോടു തൊട്ടു കിടക്കുന്നതായ കുഞ്ഞിമാന എന്ന പാറമേലും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു.

ഈ ഇതിഹാസത്തെ തെളിയിപ്പാനായി, ഇന്നും ഇവിടെ നടന്നുപോരുന്നതും 'സപ്തമാതൃകളും' എന്നുപേരുള്ള ഉത്സവക്രമം കഴിഞ്ഞ രാവിലെയും (അതായത് തുലാമാസം 1-ാംനു രാവിലെ) ഗ്രാമത്തിലെ കുറത്തി വായിൽ ദീപവും വെറ്റിലയും ചോപ്പായിക്കൊണ്ടോടുന്ന മുത്തശ്ശി എന്ന

ഒരു ഉത്സവം,നല്ല ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്. വേറെ ഒരു ദിക്കിലും ഇങ്ങിനെ അട്ടങ്ങ ഏറ് എന്ന ഒരു ഉത്സവം നടപ്പുള്ളതായി കേട്ടറിവില്ല. ഇത് അന്നത്തെ ഭദ്രകാളിയും ദാരികന്മാരോടായി ഉണ്ടായ പടയുടെ ഒരു ഓർമ്മക്കായി നടത്തപ്പെടുന്നതാകുന്നു. അന്നത്തെ യുദ്ധം തുലാസംക്രമം ദിവസം ഇടങ്ങി കറുത്ത വാവുവരെ ഒരുപോലെ നിന്നതായും അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴം ഈ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലും (തുടങ്ങിയ ദിവസവും അവസാനിച്ച ദിവസവും) അതുപോലെ ഒരു പടനടത്തുന്നതായും ആണ് ഇതിന്റെ ആഗമം. പക്ഷെ ഇപ്പോഴം രണ്ടു കക്ഷികളും ശത്രുത്വവും ഇരുകക്ഷികളുടേയും ആയുധം അട്ടങ്ങ മാത്രവും ആകുന്നു. ഈ രണ്ടു ദിവസങ്ങളിലും അനവധി അട്ടങ്ങ അറുത്ത് തിരുമാന്ധാംകുന്നത്ത് രാവിലത്തെ ഉച്ചപ്പൂജയോടുകൂടി ഒട്ടുജനങ്ങൾ വന്നുചേർന്ന രണ്ടുകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞ് മലയുടെ മുകളിലും ചുവട്ടിലുമായി നിന്നു അട്ടങ്ങകൊണ്ടു അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും എറിയുകയും അവസാനമായി സ്ഥാനാന്തരം മുകളിലേക്കു കയറുന്ന ഭൂതന്മാരുടെ നേരെക്കൂടി പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എത്ര തന്നെ സൌഹൃദമായാലും ഈ സമയത്ത് വടക്കെ നടകയറിപ്പോകുന്നതായാൽ അട്ടങ്ങ ഏറു കൊള്ളാതെ ഇരിക്കുന്നതല്ല. ഈ സംബന്ധമായി ഉണ്ടായ അനവധി കഥകളും പഴയ കേസ്സുകളും ഇവിടെ എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്നതായാൽ മുഖ്യമായ ഏറ്റവും ദീർഘിക്കുമോ എന്നും വായനക്കാർ മുഷിയുമോ എന്നും ശങ്കിച്ച് എഴുതാത്തതാണ്. ഇവരുടെ ഈ ഏറ് മാമൂലായിരുന്നതിനാൽ അതിന്മേൽ ഒന്നും വഴക്കില്ലാത്തതാണ്. ഭഗവതിക്ക് ഇതുവ

ളരെ പ്രീതിയായിട്ടുള്ളതുമാണ്. പണ്ടു തന്നേയും സൈന്യങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുവാനായി ശത്രുക്കൾ പ്രയോഗിച്ചതായ ആട്ടുക എന്ന അസ്ത്രം ഇപ്പോൾ തനിക്കു വളരെ സന്തോഷമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങളെ എറിഞ്ഞതിനു വല്ലവരും ചോദിച്ചു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും പകരം ചോദിക്കുന്നത് ഭഗവതിക്കു കോപത്തിനു ഹേതുവാകയാൽ ആരതിനൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. നമ്മുടെ കവികളാകന്നാ ഇക്കൊല്ലം തെള്ളുനാഴിക്കൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രസാദിപ്പിക്കാത്തതു ലജ്ജകൊണ്ടായിരിക്കാം. പന്തിരടിപ്പൂജ 9 മണിക്കു കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഈ ആട്ടുകളെല്ലു അവസാനിക്കുന്നതും പൂജ ഇറങ്ങുന്നതിനുശേഷം എന്തെങ്കിലും ശേഷം ചോദിക്കാവുന്നതുമാണ്.

കലികാലവും മാന്ധാതാവിന്റെ വിയോഗവും

മാന്ധാതാവ് അനവധി കാലം തിരുമാന്ധാംകുന്നത്തിലമ്മയെ സേവിച്ചതിനു ശേഷം തനിക്കു മുക്തി അടയേണ്ടുന്ന കാലം അടുത്തതിനാൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ വല്ല വിശിഷ്ടന്മാരിലും ഏല്പിപ്പാൻ ഉറച്ച് കാത്തുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഒന്നാം കലിയുടെ നാമം കേട്ട് ഒരു മലയിൽകൂടി പോവുന്ന രണ്ടു ബ്രാഹ്മണോത്തമന്മാർ മാന്ധാതാവിന്റെ മുമ്പിൽ എത്തി നമസ്കാരത്തെ ചെയ്തു. ഉടനെ അതിസന്തുഷ്ടനായി ഇവരോട് സദ്വൃത്താന്തവും പറഞ്ഞ് ഇവരിൽ തന്റെ വിഗ്രഹത്തെയും മറ്റും ഏല്പിച്ച് ദേവിയുടെ പൂജാവിധിയേയും മറ്റും പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇവർക്കു കൊടുത്ത് ശ്രീമൂലസ്ഥാ

ന്നതിനു മുമ്പും വടക്കുപടിഞ്ഞാട്ടായി കുറിതാൻ ഭൂ ഗൎഭത്തിൽ മറികയും ചെയ്തു. ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തേക്കു തെക്കുകിടക്കുന്ന ഈ കാഞ്ഞിരക്കാവ് എന്ന കാട് ഇപ്പോഴും വച്ചുകൊണ്ടുപോരുന്നു. ഭഗവാൻ മറിഞ്ഞ ഈ കാട്ടിൽ ആരും ഇപ്പോൾ പ്രവേശിക്കുകയോ അതിൽ വളരുന്ന വള്ളി മുതലായവ വെട്ടുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. ഈ ഗ്രാമതന്ത്രിയുടെ ഇല്ലം വെന്ത കൂട്ടത്തിൽ മറിച്ചുപോയ ഗ്രന്ഥം കാണും വ്യസനത്തോടെ അറിയുന്നു. ഗ്രന്ഥം കിട്ടിയ ദിവസത്തെ കലിസംഖ്യ "ചൈമകലോദയത്തു" എന്നാകുന്നു. 1099-ാമാണ്ട് 1-ാംതീയതി ആയുപ്രകാരം ചെന്ന കൊല്ലം 1557 മാസം 10 ദിവസം 14 ആയതുകൊണ്ടു ഈ ക്ഷേത്രം നായ്ക്കന്മാരുടെ വരുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും ചേരമാൻപെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്ക് എത്രയോ 12 കൊല്ലം മുമ്പ നമ്പൂതിരിമാർ ഈ ക്ഷേത്രം കിട്ടി എന്നും തെളിയുന്നു.

ഈ രണ്ടു നമ്പൂതിരിമാരുടെ അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ടും ഉപദ്രവങ്ങൾകൊണ്ടും മിണ്ടാതെ അവിടെ തന്നെ നിന്നതിനാൽ അതിൽ ഒരാൾ വിഗ്രഹത്തിന്നു ചുറ്റുമുള്ള കാടുകളെ വെട്ടുകയും മറ്റേ നമ്പൂതിരി അവിടെ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. കാടു വെട്ടിയ നമ്പൂതിരിയെ "കാട്ടിലമ്മാ"തെന്നും (കാടു ഇല്ലാതെ മുതലായവ) പറയപ്പെട്ട നമ്പൂതിരിയെ "പനമ്പക്കോട്"എന്നും ഇപ്പോൾ ഇല്ലപ്പേർ പറയുന്നുണ്ടു. ഈ രണ്ടില്ലക്കാർ തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ഇവിടത്തെ തന്ത്രികൾ.

ഇങ്ങിനെയാണ് ഈ ദിവ്യക്ഷേത്രം ഉണ്ടായതിന്റെ ക

ജ്ജിൽ നിന്ന മനുഷ്യർ ലഭിച്ചത്. ഇവിടെ വെച്ചാണ് അദ്ദേഹം കവി ശതകം തൽക്കാലം അവസാനിപ്പിച്ചത് എങ്കിലും ഇവിടുന്നാണെന്നും അദ്ദേഹം ഉടനെ മുഴുമിക്കാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നറിയുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു.

തിരുസ്ഥാനകുന്ന് പണ്ട് ഊക്കാർമലയായിരുന്നു എന്നത് ഇപ്പോഴും ചുറ്റുമുള്ള കാടുകളും നോക്കിയാലും ഇതിന്റെ ഉയരം നോക്കിയാലും അറിയാകുന്നു. ഊക്കാട് എന്നാണ് ഇതിന്റെ ചുറ്റുമുള്ള കാടുകൾക്കു പേര് പറയുന്നത്. ഇവിടുത്തുകാർ ഇപ്പോഴും "മലൈമലക്" പോവുകയാണ് എന്നും മറ്റും പറയുന്നതുകൊണ്ടു മലമുകളിലേക്ക എന്നത് ലോപിച്ച് പറയുന്നതായി കരുതാം. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക അനവധി ഭൂസ്വത്തുക്കളും സപ്തഗോളങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ട്. നിത്യനിദാനം വെടിപ്പായി നടന്നുപോരുന്നുണ്ട്. ഒരു ക്ഷേത്രത്തിലും ഇല്ലാത്തതായ "പിടിത്തെണ്ണിരട്ടി" എന്ന ഒരു പൂജ പകൽ നാലുമണിക്ക ദിവസേന ഇവിടെ കഴിച്ചുപോരുന്നു. ഈ ഒരു വിശേഷപൂജ ഉണ്ടാവാൻ കാരണം പണ്ട് ഒരു സാമൂതിരി ഇവിടെക്ക പാട്ട് നിശ്ചയിച്ച് പരീക്ഷിപ്പാൻ ഉറച്ചതിനാൽ അന്നു ദിവസത്തെ അത്താഴപ്പൂജ തിരിഞ്ഞ പത്തരമണിക്ക കഴിപ്പാൻ നിയോഗമുണ്ടായ പ്രകാരം കഴിച്ചു ഇത് പിന്നീട് സാമൂതിരിയുടെ വക പിഴയായി ഇപ്പോഴും നടത്തിവരുന്നതാകുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഈ പൂജക്ക് മാവിലപ്പൂന്ന പൂജകളെ പാതിരാത്രി കഴിഞ്ഞ് ദീപാരാധന അത്താഴപ്പൂജ മുതലായതും കഴിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ തിരുവനന്തപുരത്ത് കൃഷ്ണക്ഷേത്രത്തിലും കെട

ച്ചിയിൽ രാജാവിന്റെ തേവാരത്തോടുകൂടിയും എന്നുവേ ണ്ട മറെറ മലയാളത്തിൽ മിക്ക വലിയ തറവാട്ടുകാരെ കൂടി വെച്ച് അവസരാനുസരണം സേവിച്ചുപോരുന്നു. കോഴിക്കോട്ട് തിരുവളയനാട്ടുകാവ് നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒരു സാമൂതിരി പ്രത്യേകകാരണത്തിന്മേൽ പണ്ട് ഇവിടെ വന്ന സേവിച്ച് ഭഗവതിയുടെ ഒരു തിരുവാൾ കിട്ടിയതിനെ കൊണ്ടുപോയി അവിടെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതാണ്. ഈ ഭഗവതിക്ക ഏററവും പ്രിയമേറിയ വഴിപാടുകളിൽ മുഖ്യമായ പാട്ടു താലപ്പൊലി കേരളത്തിൽ മിക്ക സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ആകപ്പാടെ മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരിയുടെ വൈശിഷ്ട്യം എഴുതുവാൻ അസാദ്ധ്യം. ഇത്രയും ജനങ്ങൾ വിശേസിച്ചുപോരുന്ന തിരുകാനാംകാവ് ഭഗവതിയുടെ ഉല്പത്തിയും സ്ഥലപുരാണവും ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ആരും തുനിയാത്തതിന്റെ ന്യൂനത ഈ ഗ്രന്ഥം അല്പമെങ്കിലും ഇല്ലാതാക്കുന്നതായാലും ഇതിനെ പരക്കെ ജനങ്ങൾ വായിച്ച് ഭഗവതിയിൽ ദൃഢമായ ഭക്തിവിശ്വാസങ്ങൾക്ക് ഹേതുവായി തീരുന്നതായാലും ഞങ്ങൾ കൃതാൎത്ഥന്മാരായി. ഈ ഭഗവതിയെ പററി എല്ലാവരും ഇവിടെ പാരായണം ചെയ്തുപോരുന്നതും ആരാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന അറിവില്ലാത്തതുമായ ചില കീൎത്തനങ്ങളും കൂടി ഇതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ചേൎക്കുന്നുണ്ട്. ഒടുവിൽ കണ്ണൊൎമേനവനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട അക്ഷരാദിശ്ലോകങ്ങളും ശീലാവതിരീതിയിലും മറു സംഗീതരീതിയിലും ചൊല്ലാവുന്ന അക്ഷരാദി പദ്യങ്ങളും ഒരു പാട്ടും ഇതോടുകൂടി ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരിയെ പററി സം

സ്തുതത്തിലുള്ള അനവധി ഒററശ്ലോകങ്ങളും മററും സംക്ഷി പ്പിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതിനെ തൽക്കാലം ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ലെങ്കിലും എൻെറ പ്രിയമേറിയ മാതുലൻ മങ്കട കോവിലകത്തു 1076-ൽ തീപ്പെട്ടുപോയ വിദ്വാൻ കുട്ടിത്തമ്പുരാൻ അവർകളാൽ രചിക്കപ്പെട്ടതും ഇയ്യിടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കണ്ടു കിട്ടിയതും ആയ "ആപാദചൂഡമേകവിംശതി" എന്ന പദ്യങ്ങൾ മാത്രം ഇതിൻെറ അവസാനത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നു. ശേഷമുള്ള ശ്ലോകങ്ങളും മററു തിരുമാന്ധാംകുന്നിനെ പററി കവിവരന്മാരുടെ ത്തോളം കഥകളും പലരാലും ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട അനവധി കവിതകളും കൂടി ചേർത്തു ഒരു പുസ്തകമായോ ഇതിൻെറ രണ്ടാംപതിപ്പ് വേണ്ടിവന്നാൽ അതിലോ ചേർത്ത് അച്ചടിപ്പിക്കാമെന്നു വെച്ച് അതുകളെ തൽക്കാലം നിർത്തിവെക്കുന്നു.

മാന്യവായനക്കാർ തിരുമാന്ധാംകുന്നിൻെറ സ്ഥലപുരാണമോ വൈശിഷ്ട്യമോ കഥകളോ മററോ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളോ വന്ദനശ്ലോകങ്ങളോ പാട്ടുകളോ മുതലായ കവിതകളോ സമ്പാദിച്ച് എനിക്ക് അയച്ചുതരുവാൻ സാധിക്കുന്നതായാൽ അവകളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമുള്ളതും അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഭഗവതിയുടെ കാരുണ്യത്തിനും പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഒരിവാക്കിയ കൃതജ്ഞതക്കും ഇടയായി തീരുന്നതുമാകയാൽ അതിന്നു എൻെറ പ്രത്യേക അപേക്ഷയുണ്ട്. മിസ്റ്റർ ചാത്തർ നായർക്കു ഞാനും എന്നുവേണ്ട വള്ളുവനാട്ടുകാർ അടക്കം കേരളീയരായ മിക്ക ഹിന്തുക്കളും വളരെ കടപ്പെട്ടി

ിക്കുന്നു. ഈ പുസ്തകം ഇത്ര എളുപ്പത്തിൽ അച്ചടി തീൎപ്പിച്ചതിന്നും എന്റെ പ്രത്യേക സ്നേഹിതന്റെ നിലയിൽ ഇതിൽ കഴിയുന്ന ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തതിന്നും മംഗളോദയം കമ്പനി മാനേജർ സി. കുഞ്ഞിരാമൻമേനവൻ അവർകൾക്ക് എന്റെ പ്രത്യേക വന്ദനമുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥവായനക്കാരെ ഞാൻ മുഖവുരയെ ദീൎഘിപ്പിച്ച് ഇതാ ഏതിനൊക്കെയോ കൊണ്ടുപോയി അവസാനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതു സ്വൎണ്ണദീപം കാണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് കന്യകമാരുടെ മുമ്പാകെ വെക്കുന്നത് എങ്കിലും അതിനോടുകൂടിയാകുമ്പോൾ ദേവീഭക്തന്മാരായ നിങ്ങൾ എന്റെ നേരെ ക്ഷമിപ്പാനായും 'അഭിമാനസമാകുന്ന' വൈശിഷ്ട്യം' കേരളത്തിൽ വളരെ പ്രചാരത്തോടുകൂടി വരുവാനായും മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്നു പ്രാൎത്ഥിച്ചുംകൊണ്ട് ഇതിനെ ഉപസംഹരിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എന്ന്

മങ്കട, 30—12—12 വിധേയൻ

എ. സി. ഉദയവൎമ്മരാജാ.

തിരുമാന്ധാംകുന്നു
വൈശിഷ്ട്യം.

1 കാറുംതോററനിറം, നിശാചരജാലം
കീറുന്ന ചക്രം, ചൊരി-
ച്ചോറും, കോൽ, കശഖം, ശോഭതവിട്ടും
മാറുംധരിച്ചുള്ളവൻ
ചീറുംകാളിയനാഗത്തിനപടം
കേറുംകളിപ്പൂണ്ടവം
കേറുംനാഥ! നരാന്തകാദ്രിവകടൽ-
തോറുംവലഞ്ഞുള്ളേഴും.

2 മാന്ധാതൃശൈല ചരിതം പറവാനിലേറിം
വേധസ്സു, വാക്പതിമുഖ്യരുമാണറിനിടേണം
ഭൂതാധിനാഥഭർഗ്ഗണനായകപാർതാര-
ണാധാരമിന്നതിനശേഷമൊരുതാറ്റകില്ല.

3 പേശീമംശേകാസമത്രവയറിൽ
ച്ചേ്റിനപോറുമെന്നാലും
യേറുംവേദനായാറുവാതിയതിയായ്-
നാറുംമലാത്തുക്കളും

ഏറുംകഷ്ടങ്ങൾസഹിച്ചശിഷ്യനാം
        തോമ്മാവുമെത്തീടവാ-
റോക്കെഴുതയാംമൊത്തുപരതാർ
        തൊഴാർതൊഴുന്നേനാഥം.

4 കാലന്മാരെൻറകട്ടിപ്പപലതായചിലം
        കാലിൽകപോക്കിനാന്നാൾ-
ക്കോലാകാശിപബത്താൻ്റെപകലിടവായപ്പോൾ
        വേലക ചപ്പിങ്ങാതെ
മാലറുംവൈദ്യനാൽകണ്ടാലമൊട്ട ചിലവും
        വേലയുംകെ ചപ്പുതാതൻ
കാലമിപ്പ്രാമമ്മത ഃമൈവമരുറാകൻ
        തൽപദംകണ്ടിട്ടവാൻ.

5 മൂന്നാളമ്മോഗിരിമൂർഖിച്ചിട്ടനാമിവ-
        ലിംഗ വൈരക്കുത്തിന്നാ-
യൊന്നാന്തരംഭദ്രംഷ്ടിമനാഥാത്രനേകികദ-
        റാത്തിപ്പിലാണുശിവയും
“ഇന്നായതിങ്കൽ ഭമ്മാ!ശംഭോ!കൊടുത്തശിവ
        ലിംഗങ്ങളയിങ്ങുതിരിയെ-
ത്തന്നാലും,”മെന്നശിവസംസാരമാംവ്യസന
        മാറാൻതരട്ടെസ്വർഗ്ഗം.

6 അമ്പെറുന്നൊരുകൂട്ടവർഗ്രവർണ്ണത്തൽമോ-
        ഗിന്നൊത്തമാർ
മാന്യവമ്പനനുള്ളനാമെന്നവ-
        ൾക്കാട്ടിംശങ്കൂട്ടിതാൻ

അമ്പേ കംകലദൈവമായശിവയെ-
ഴുപ്പീട്ടുവാനായിത-
ത്തന്റെ ഗാത്രത്തിലെത്തിയതൊട്ടുളാ-
മാസത്തിലൊന്നാംദിനേ.

7 കണ്ടോർവയമലയിൽസർവ്വാണ്ടുതോറു
മിതികൊണ്ടാടിടുന്നാദിവസേ
തണ്ടാരികംപൊലരെ,മുണ്ടിനാളു-
ലതെ,തൊണ്ടിപ്പുഴധരികളെ
ശണ്യാരവെന്നിട്ടുമൊരാട്ടുഞ്ഞയാരി-
കരമ്മൃമിണ്ടാതെ-തൊണ്ടെടിപ്പതു!
കണ്ടിലമൈപട്ടതകൊത്തിവന്നതെതക-
ത്തുമനന്തതയപോലുതമെത്ത!

8 ഏഴൂകണ്ണുമലതൊടാവിൽകളിച്ചു
കരകേറീട്ടോമാൽത്തായില-
യ്നീറുംധരിച്ചുതുളസിമാലപോറി
തതിപ്പോറിടെരാരപാദവും
ആരുന്നതാപതൊട്ടകത്ത്യാന്നാച്ചു
ഉണ്ണമൊറാൻകൊതിച്ചതവു-
ന്നാറികൾന്നിണഗിരിളൂഴ്ചാവിനൊപ്പു
ഉഴിതുല്യംനരെന്ദ്രതിരികം.

9 തൈലംപൊതുജ്ജതങ്ങന്ത്രനാലു
പ്പാവുംകരച്ചതപടവും
താലംതൊലപനാസയെ-തഥസാല
പവദാതകമ്പൂംപതിരളും

കോവുന്നതുപ്പറിനിർമ്മിച്ചുകളു-
ളൂപരിതെപ്പീമന്ത്രിയിവയും
കുലംകാനാ ചിതെയെല്ലാംസ്സൂഴംവ-
ളുകളിവിധംധരയതിൽ.

10 പന്മാക്കിളിയൊടുംമതികളിയൊടും
ശപാനാൻവി ലാളത്തൊടും
കനമംവിടുകളിപ്പിടുന്നിളഗം
ളൈലൊക്കുടിസ്സുഖം
ഇമ്പത്തൊടുപൂമ്പാറ്റകളൊടും
ഷട്പ്പദവിക്രിയം
ഞാവാമത്തുകമിന്നക്ഷത്രകലാദം
കാണുന്നതില്പ്പീഗിരൌ.

11 തെക്കംവടക്കമടിവാരത്തുടങ്ങിമുടിയോം-
ളംമഹാതിമതകം
തോല്പൂംവിധംവതകതികല്ലുകൊണ്ടുപടവു-
ണ്ടായവക്കിത്രവശം
നില്ക്കുന്നവൃക്ഷതതികാണുന്നവയെല്ലാനാം
ചാക്കൂണ്ടിതിലയം
ചെക്കന്നിളനതളിതകൊണ്ടിപ്പത്തിലകംവി-
ളിട്ടമഹോത്സവതയും.

12 പണ്ടാവടക്കനാടിവാതൈനാദികളുകളാ
ശ്രേഷ്ഠമാട്ടമൊഴികി-
കൊണ്ടിന്ദ്രവീഥിയടപാഠത്തിലോളമളവ കാ-
ണ്ടുംനമിച്ചുനിയതം

കണ്ടാർ പെരുത്തു ഫലമന്നുകൾശേത്രുനിലവു-
    ണ്ടായിന്നതിയിനിമേൽ
വേണ്ടെന്നവെച്ചുപക മാഹാത്മ്യശൈലനടിയിൽ
    ക്ലിപാരതുസത്വം.

13 ഉണ്ടായിപോലിവിടെ മാഹാത്മ്യമാമുനികൾ-
    ക്കന്നൊന്നുക്കതിയും
കൊണ്ടെന്നാത്മതപം ചെയ്തതിൻഫലമതാ-
    യമനീന്ദ്രവരന്മ.
തണ്ടാർശരീരിയുടെകാന്തകമാരെല്ലാടിയവ്യു-
    ദ്ധംവിഷ്ണുതിരെ
ണ്ടായിരംനാലിയന്നവ്യുഷ്ണനന്തനമതാ-
    ചാതാതാണ്ടപാവൻ.

14 എന്നുംകാലമതിവന്നിതുകളൊടീ
    യാവുകളിലപ്പുതെ
നിറ്റുംതെപ്പെശോഭവാനിന്നടയിൽ
    ക്കേരുന്നകേത്രാപുരം.
നാലുംകുത്തമലാസ്ഥിപിണ്ഡമതിലുമ-
    ള്ളതുംതാനുഗ്രമായ്
ന്നുറാണ്ടായിധിപോലെചെയ്തതപമാ-
    മാഹാത്മ്യയോഗീശ്വരൻ.

15 ദ്വേഷംമതസമാകല്പകരഹിതം
    ബോധ്യാമനുത്തുമേവം
മോഹംക്ഷത്തവയ്യമെനകേതി
    നോഹംശരീരമതി

ദേഹംപുറവുകൾകൊണ്ടുകേറിയുരഗം
        ഗേഹംചമച്ചാനതിൽ
മോഹംകൊണ്ടുള്ളശംഭുതാനറിയുമാ-
        ന്ന്യായംനടിച്ചീലഹോ.

16 മരിപ്പാനാമാശിവനോവരമത
യിരക്കുവാൻപോകെകൊടുക്കുവാൻവിള്ള
വരത്തെവാങ്ങീട്ടിവനോട്ടുപതമാ
സുരൻപ്പുരാ ചത്തിളുതരൻറകല്ലാൽ.

17 ചോറുംനാഴിയിലെഹരാപ്പുട്ടവയെ
        കീറക്കരിത്തൊലുതാൻ
പേരുന്നാറുതനന്തെലമതഹോ
        നീറാത്തുവാകപോരം
നാറുന്നസ്ഥികൾമാലഹാരമതവ-
        ണോറാൻകിഴക്കാളുയരം
“പോറൻമാറുനിതൻറസേവനഫലം”
        ക്കുറിയിടുന്നാട്ടുകാർ.

18 ഇതമഠംഏർക്കപണൊവഹംപൃഥിവിയിൽമുഴവൻ
        തിറ്റിതത്തച്ചിലെത്തി
മുരതാടുംനാരദൻമാമുനിയവർതുളസീ
        സ്രക്ധരൻകേട്ടുപോയി
ചെന്നീനാകത്തിലെത്തിഹരവിധിസുരരൊ-
        ട്ടാമിതകൈലാസശൈലേ
വൃത്താന്തംചൊല്ലിശംഭോ!നരിനിസുരരെ-
        ട്ടേവച്ചൊല്ലാൻമടിക്കും.

19 മാന്ധാതാവതിനിച്ഛയോടനിശം
സ്വാർത്ഥവരാർത്ഥം തപം
ചിരതിരൈശ്വര്യത്തിനന്നീതാന്തകന്നം
വനതപമെല്ലാന്നഹോ
എന്താനീവരമേകിടാത്തതവനാ
ലേറ്റുനല്കാംക്ഷണം
“എന്തിനനന്തകവൈരിസേവയിനിമേ–
ലന്തംവരാനോ”യിതി.

20 ഇരശനോവകൊണ്ടുമേകരത്തവനം
ഇരപ്പുനമെന്തായൊരോരേമുർണോ.
കരംമാനനാൽകിട്ടുതല്ലുഗ്രാന്നാ
വരസൂതമാതിന്നു ചിന്തനമൊൾകെ.

21 എല്ലാമാശുഗിരിശൻ
ചൊല്ലിക്കേട്ടുപറഞ്ഞു വിബുധരോട്
അല്ലലുപോകിലിനിക്കായ്
നല്ലവരംഞാൻകൊടുത്തുവൻപോവിൻ.

22 അന്നാസ്സുരനാവാക്കുകേട്ടതിലിയേ–
ച്ഛ്യാതിസുരരേകാന്തേ
വന്നാനാമമണിന്യുനവളുകം
ദുഃഖമതേടും കൂപ്പിനാൻ
കണ്ടിൽപുത്രി!മനോജ്ഞ!ശേഖരിപോ!
കൈലാസവാസാസുര
ഓടാമ്പ്ളി!വനാശനേതിപലതും
സ്തോത്രങ്ങളേറെ ചൊല്ലീടിനാൻ.

23 സന്താപമുള്ളുമശവക്ത്രതലൻപുരമേവ
ചന്തത്തിൽനിന്മലയെടുത്തുകരത്തിലേന്തി
ചന്താടിയോടസമരത്തുപമാംഗ്ലലത്താൽ
സന്ധ്യനെൻറെകൈകളുടെമൽതലചുന്നിയോനെ!

24 ഇക്കണ്ടലോകമതിലാംവിധിസൃഷ്ടിചെയ്വാൻ
മുക്കണ്ണ!നിൻകരുണയില്ലവനെങ്കിലാമൊ
മുക്കാലമെല്ലമുഴ്താംവ്യസനാംബുധിക്ക-
ന്നിക്കാലമിന്നമതിന്നറിപോകിടേണം.

25 താതൻറെകല്പനയനാദരവിന്നുവസ്ഥാ-
ഞ്ഞാതംകൊളുജനനീവധമൊചമിച്ചോൻ
മാതാവുചത്തമുതലുള്ളമാതൃഹത്യാ
പോചതംവരാൻവഴിയതകൃഥപ്പടാം.

26 ഇന്നായതിന്നകടൽതനൊടുപോകിത്താനീ
മന്നിന്നുസ്വർവ്വരക്കുകൊടുത്തിടാൻഹാ!
തോന്നുന്നതില്ലതിനെഞാനിനിയെന്തുചെയ്വാ-
മിന്നെൻറെകയ്യിലുള്ളംബുകനാമയെപ്പോൾ.

27 എന്നാംകലുകമതിന്നങ്ങളുനിയ്ക്കുവാനാ-
യന്നാംകവിഞ്ഞപലയുംപണിചെയ്തുനോക്കി
മന്നാംവരാൻവഴിയതെന്നതിന്നുള്ളകമ്പം
ഒന്നാംകളിതെരുശാവാനയിൽചെയ്തിടേണം.

28 ക്ഷുദ്രേക്ഷണശികസുമതേ!തവഭക്തരെല്ലാം
മദ്ദ്രോഹവേഗമൊടുതാപസനിപോകഞാൻ
ക്ഷുദ്രനമരാഖിലമതിന്നിയനാർവിടൊന്നാൻ
പൊരുന്നചൊല്ലിജമദഗ്നിസുതൻശമിച്ചു.

29 പോരാളിപൂരമിയലിട്ടൊരു നീറുമോദാൽ
ക്രൂരാൻപുറത്തു കയറി തഴിതെത്രിലോകം
പോരാളുമുഗ്രനിതിത്താതികരത്തു ചെന്ന
തേരാരനെക്കൊല്ലിയതിവർണ്ണവിശേഷരൂപം.

30 ഭാഗ്യപ്പുഴത്തനിയിൽ വീണകയറാൻ
വയ്യാതെതാലിഞ്ഞീടുമാ-
നോരത്താമൊലികെട്ടവിട്ടകനക-
ക്കാൻ നാടിനെന്നപോൽ
പാരംമെങ്കപോരഞ്ഞിനിടിയിൽ
പാതെ്താട്ടപോയ്ക്കതിയാ-
മെന്നത്താൾ്ക്കൊറിയതിയാ
മൻസാത്തുതൊമ്പിശേകൻ.

31 ഉലംതാൻ്തഴ്വുകെട്ടുതികപാ-
ലാലംതൃതംപോപൂം
കാലാച നമ്പല്യകംളിച്ചതൃതഗം
ഹാലാഹലമറിത്തുവും
കാലാരുംതിമോനിയൊത്തുവിലസ്യ-
നാമവിശേഷരൂപത്തയും
ചാലേകണ്ണാറിഷ്ടഗൽഗരവച-
ശ്രീമാലസ്തുതിച്ചു നിമം.

32 നമോസ്തു തേ ശങ്കര! സാംബ! ശംഭോ!
നമോസ്തു തേ ത്ര്യംബക! പാർവ്വതീശ!
നമോസ്തു തേ ശർവ്വ! ജഗന്നിവാസ!
നമോസ്തു തേ ദേവ! വിരോധമന്ത്യേ!

33 കഷ്ടീനിത്യസുഖ്യമാമ്പോൾമതിവെടിഞ്ഞങ്ങൾ
ട്ടുക്കളാൽമൂന്നലോകം
നിമിഷ്ടപ്പംകാത്തനിപ്പംവിലസതിലിനിയി-
യല്ലയാംമേഷ്ടം, മാസ്തു
നിനായാവേലികാത്ത്യായിനിതനപകതി-
ഗംഗയജൂതകാംഗം
ഉഡമോഹംചൊന്നുവാഴിയവിലജനങ്ങരെ!
വിരുതാർത്ഥിന്നുപാമി.

34 നിമ്മാലൊല്ലാമപ്രതത്തിലുതരമെഗവാ-
നവ്വിമഞ്ചിപ്പതിന്നി
വന്ദനാതങ്ങൾ, ചക്രം, തതിവിനാചതികം,
നല്ലവേദംഹോമങ്ങളും
ബ്രഹ്മാസ്രതൻ, ശരംത്രിശമി, യമിയജ്ഞന്മാർ
കനവില്ലയമായി
ദ്രവ്യമേന്നൊരു പത്മാസനമുപതിമാം
മേതിമാനാവുപാമി.

35 ഇന്തമൊന്നുനാളുകലെവാണവിരമിത-
ന്നിരുമനോംസപടികണ്ടതെങ്ങിയുമ്പോൾ
ഇന്നുമേവ്രതകളുകണ്ടവികസിതം
വന്നിതയാറിന്നുന്നൊരുചൊല്ലീടിനിയപ്പോഴം.

36 ഇനതവസവ്വമിതങ്ങളുമകന്നു
നാണതവമേതിയിതിക മരിവതില്ല
ഏതനൊരുപറഞ്ഞിടുകയേണ്ടിയവതങ്ങളും
മനതവടിത്തവകളിനതവാൾഞാൻ.

37 സന്താനശത്രുവൊഴിച്ചുപുത്രപതിമാരണേ
വിജയവിഭവംനിവന്നാ
മാന്ധാതാശ്വാതിശംഭോസ്തവപാദജ്ഞനാ
മാത്രമെവംഗതീമെ
സന്താപംപൊറുത്തിട്ടുന്നിവിഷയകൊതിയകം
വെന്തിടാഴ്വാൻസദാമെ
നിന്നാംസാംബലിംഗംതവപ്രതിനിധിയായ്
തന്നിടേണംഭജിപ്പാൻ.

38 ചെയ്യുംശൂദ്രികൊതിച്ചുപോലെയവയെന്റ
കരകലർകിയതേ
താമ്രകോടിയുടെയൊപ്പമുള്ളശിവലിംഗ-
മിന്നിതന്നനന്താൻ
മാർക്കണ്ഡൻപ്രതിവിഗ്രഹംസ്മൃതികൊണ്ടു
പോയിനിഷ്കിക്കനീ
ചേർത്തിമയൊടുവൃന്ദിനത്തെയനമ്മടെപട്ടത്തൊ-
ട്ടിവരദലിംഗവും.

39 ഇത്ഥംവരംനൽകിയനുഗ്രഹിച്ചു
ചിത്തംകുളുത്തഞ്ഞുമാതെതിരിഞ്ഞൻ
സന്താപമന്ദിന്ദ്രകഥാവുകളുത്തു
മുത്താൽനിറഞ്ഞൂജലമന്ത്രനെത്രെ.

40 മാന്ധാതാവുവരംലഭിച്ചുവിഷയ-
ഭ്രാന്തമാഗമൊഴാടവി
മന്ത്രശ്രേഷ്ഠമുപദേശിച്ചിതോ
മാന്ധാതൃമഹലോപതി

പാനമാനാദിയാതതനാതിശയിൽ-
ഉന്മദിച്ചുപട്ടാളത്തെ
സന്ധിപ്പിച്ചുവസിച്ചിതിശപാപേ-
ച്ചുനതാതപ്പെടിച്ചുപോ.

41 ഇത്ഥം മുനിശ്രേഷ്ഠനോടിയമകന്ദിയോടും
ചിത്താകുലത്തുശിവനെന്നൂഴ്ന്നും തുടങ്ങി
പൃഥ്വിയിലിങ്ങിനെതീർത്ഥയാത്ര-
ഞെത്തിവരുംവിപ്രകളോടുനിരന്തരമപ്പോഴം.

42 അന്നാളുപോപലശ്രമമെന്നതെളിഞ്ഞു
നന്നായശ്രസ്ഥലെയുത്തമത്തിലോടാൽ
മന്നായവർക്കകപ്പൂർവ്വകമേകിമന-
മന്നാശിച്ചിതവരെല്ലാമമാത്മമത്യാ.

43 ചിത്താതെളിഞ്ഞവരുംശിവലിംഗവുംതാൻ
പൃഥ്വിസ്ഥതോത്തമമതിമൊടുത്തുമോടൽ
തത്തൽവസന്തതിലകംതമനംകൊളിച്ചോൻ
വൃത്താന്തമൊക്കെമന്നവാട്ടിനൊടങ്ങു ചൊല്ലാൻ.

44 ഇപ്പുത്തിനൊത്തുതെളുമാമശൈവലിംഗ-
നാഥംശ്രവിപ്പതിതപമോടും
കപ്പംശിരസ്സുചത്തൊതപോലെ
ക്ലിഷ്ടാണമെണ്ണാമാദംചെവി.

45 അന്യോന്യവാതപൂത്തിചെപ്പുകളിൽ
പൊറുപ്പാതത്തായുകപ്പുഭാരി
ഇപ്പുളവാംക്കിചിയമത്സ്യലാഭം
കപ്പുകളെകൊള്ളാനിതന്നുചൊല്ലാം.

46 ശൌൎയ്യാദ്ദ്യീകന്നിൻസുതയായനാഥംതൊ-
ട്ടാൎയ്യാൎജ്ജിക്കനൊടമരശൈവലിംഗം
മൎത്ത്യാൎത്ഥയോക്കാതകളെന്നുവൎഗ്ഗ്യാ
കാൎയ്യംപോകത്താൽമുനിയുംബോധം.

47 ഇജ്യാദിപാൎപ്പോലുമതെഹാകുടത്തി
വസ്താത്തെയാംസേവകരാകയെങ്കിൽ
അസ്തുഞ്ഞയാചിപ്പുവരെനിക്കുന്നവൻ
വസ്താത്തവൻശ്രേഷ്ഠതലാതേപിന്നെ.

48 മുട്ടനരോഗാലനിശംശരീരി
തട്ടന്നദുഃഖംമനമെങ്കിസവ്വം
പൊട്ടുന്നതപ്പൊത്താവിഷായിക്കുട്ടാൻ
മുട്ടനരീതിനിധാകമേതാലും.

49 കണ്ണെന്തവരെപെരുത്തുമൈതരക്കാൎ
വരദകൊടുത്തുകൊടുത്തൊടുക്കമിപ്പോൾ
കരമേളകമ്മലത്തിയാചകത്താൽ
പുരഹരനിതിവസംകഴിച്ചിടുന്നു.

50 കമതികൾചരിതംമനസ്സിലാക്കാ-
തമലമനെന്നനിനച്ചുതൽകിസവ്വം
തമളിതളുപിന്നപ്പുതന്തിടുമ്പോൾ
മമനുമനോർമതിവെന്തുനൊന്തിടുന്നു.

51 ഏറ്റെതാണമചൊല്ലുന്നപൊരുകവസ്തു
സ്വാഭാതവിഷാദംമമശൈവലിംഗം
മാന്ധ്യത്തിൽദൈവനൊടിത്തുവാങ്ങി-
ച്ചുവന്നാൎഗ്ഗൗരിതിരിയന്തമാണോം.

52 കഥനമിതിശിവൻശ്രവിച്ചപാരം
വദനമതങ്ങുകറുത്തുരച്ചിതേവം
തപതിമകനമതാകെകൊടുത്തതിന്നും
വദതിതിലെന്തൊരുവാനരപ്പതിന്ന.

53 അനുചിതമിങ്ങൊന്നരക്കയില്ല
മനുജനപോലുമത്രനിന്ദ്യമാകാ
മുനിയൊടിനിനിറകവേണമെങ്കിൽ
കനിവുവെടിഞ്ഞുപോയിവാണിടാലും.

54 ഇതിപറ്റുപതിതന്റെവാക്കുകേട്ടും
അതിവചനാൽമുനിചിത്തനാശമോർത്തും,
മതിമുഖിശിവമറ്റകാളിയൂത-
പ്പതിയവളെചരിതംവരുത്തിയേറ്റി.

55 ബലവതിയിതുകേൾക്കണ്ടറ്റനാഥേ!
പലഗുണമുള്ളോരുശൈവലിംഗമിപ്പോൾ
ബലമതിമുനികൂട്ടഭാക്കിവീക്ഷി
പലനതിവാക്കുകളപ്പറഞ്ഞുകഷ്ടം!

56 ചതിയനൊടുതിനൊന്തമിഴ്ച്ചതേടി-
പ്പതിനശൽകപടതപേവുവോളെ
അതികരബലമുള്ള സൈന്യ-
പ്പതികളൊടൊത്തുമടിച്ചിടാതെവേഗം.

57 മടമൊഴിയുടനേകേട്ടതോടൊന്നൊ
വടിവൊടുകേട്ടടിക്കുപ്പിളതാലം
പടപതികളുമപ്പനിന്ദ്രശിംഗി-
മടിയരിയണതുകരെത്തുവന്നുകൂടി.

58 പടപടലങ്ങളുടനിടതിങ്ങിയൊ-
രടവികണക്കവർപവൃത്തത്തിലായ്
പൊടിയുളളടല്യൊത്തുകണക്കിടി-
യൊടുസമരത്തെഹസിപ്പിച്ചുപടയും
കടകടെപ്പുകടിച്ചുനടനൊത
നടയുടെശബ്ദകഠോരതചെവിയിൽ
കിടികടവാഹതികേട്ടുമയാൽകിട-
കിടെവിറയാലൊളിവാഴ്പുലഹുയിൽ.

59 ധിടിധളൂടംഗപെതമ്പാൻമെലിക-
ളുടെനിനദംപടഹധ്വനികളിനം.
പടുത്തയിൽശംഖുകൾകൊമ്പുകൾകാഹള-
മിവകൾവിളിച്ചുമുഴക്കിയുമിവിടെ
നടയെടെമക്കൾതെളിച്ചുതസ്മര-
നുഘനായിടംതിങ്ങുമടെടപാലത്തിൽ
പടകളിലുംപെലവാകൾപാരത്തവ-
യൊടെനിറഞ്ഞിതമൊകലമുകളിൽ.

60 അളളുവുകവിതത്താതനിളമൊടുംവെള്ള-
മെഴുവിലസ്യംഗിനിതന്നരടെങ്കളിൽ
കളികളിയെന്നിളികൂട്ടനൊനാവ-
രതിമദമൊടുപള്ളച്ചതിയെഴം.
മതളതെറളുമുങ്ങുകടിച്ചു മുടുംകട-
ധിരമതിൽകൊതിമാറിട്ടവതിനായ്
വളരെമിനംനാടിതാമസമെന്നിതി
പലമുഖത്തുന്നാൻനിതുപടയും.

61 കൈലാസംവിട്ടിറങ്ങീഹിമഗിരിയടിയിൽ
ഭൂതസൈന്യംചേരന്നു
കാലേനീപാളമായ്യേവനമുവിലമതായനാദം
പാഴ്ത്തുപിറാന്നസൈന്യം
താമ്പാറുംഗംഗതാനീരനേകങ്ങളമൊട്ടും
ഘോഷംചെന്നുചേർന്നു
കാലാറാൻനമ്മളൊസൽപ്പളിനമതിലഘോര
പാണിതന്നൊന്നത്തോരാത്രി.

62 സാകംപോകല്പതിയുടിപ്പുതുകണ്ടപോയ്സ-
ല്ലോകംകരിപ്പതിന്നരുവനാകാരികൾക്കുന്നോർ
പാകാരിവൈരികറ്റംപുരാതപസാചരിച്ചാ
ശോകങ്ങന്നത്തിമതിമൊലിപടംനമിച്ചു.

63 ദിനപതിയുദയേപോരണ്ടുമുള്ളം ചമ്മകനോർ
വനാളവിമലയായമുള്ളുന്നകണ്ടർവരത്താൽ
നാനാപക്ഷിന്നുമുള്ളുന്നകണ്ടർപോലങ്ങ-
ളനവധിയുമവാക്കംകൊണ്ടുകൂടാതവൃക്ഷം.

64 അതിധനമിതിനിത്യംനാട്ടുകാർക്കാകെനല്ലു-
ന്നതിനവഴിനിനാലംകേരളക്കല്ലുകളെ
ശതമശതവാകനോരസനനാമിക്കി-
പ്പതിനൊരിടലഭിപ്പാൽകേണകേണിൽക്കണ്ണേരും.

65 ഇതിപലവിഭവങ്ങംകിണ്ടകിംഭൂലമെന്ന-
ങ്ങതിവലമൊട്ടുംകാണാക്കാളികളിച്ചു
ക്ഷിതിമുഡിധരലിംഗങ്ങളിൽനാകപേണീപ്പോ
കോത്തിമതപോതകനിറവാണിടാനെന്നമിപ്പോഴം.

66 മനമതിലിതി ചിന്തിച്ചങ്ങു ദുഃഖേന ചോരാ—
രൂമിവ സതിയതാകുന്നോരനന്ധാത്രനെല്ലെ
ഘനതതിതടവുന്നാപ്പ്രാക്കരമോടങ്ങുകണ്ടാ—
നനവധിഫലവൃക്ഷം പൂത്തുകായ്ച്ചുംതെളിഞ്ഞും.

67 പടയടവിസമാനം നാലുപാടും വളഞ്ഞൊ—
ടടിയതിൽമരുമേറായ് നാമമൂലം കഴിഞ്ഞോ
രടുമൊഴിമണിയാകുംനാരികൾസൈന്യാധിപത്യം
പടുതയൊടുവഹിക്കുന്നോരഖണ്ഡാനിസമത്വം.

68 ബലമതുകരമാകുംശിഷ്യസംഘങ്ങളെ ചന്ദ്ര—
കലധരനൊടുമൊത്താർത്തനോടിയൂടെ പാറത്തറാൽ
മലുകളിലിരുന്നാൽ പാകമേറുമൊക്കെ
ബലപടനടുവിട്ടങ്ങിണോപപോവല്ലുംമോ!

69 മുനികുലമതിവിഷാദം കേട്ടനേരം യതീന്ദ്രൻ
മനമതിലതിതൃഷ്ണം തിങ്ങിവിങ്ങിക്കരഞ്ഞു
കിനിവലുനയനത്തിൽക്കൂടിയായപ്പൊഴുതാ—
നിനിക്കമകതിഭേദാൽകാണ്മതെന്നാനതപ്പോൾ.

70 പിണയുമമമരണം ഭേദിച്ചുപാരിൽ ല്ലാതിലിന്നാ—
ങ്ങണയുമൊഴിയുമെന്നും ശങ്കയുമതിനോരാൽ
ഗുണമുള്ളണമനാം നിർത്തിയ്ക്കൾ വമ്പോടു
ഇണമനശിവലിംഗം കാത്തിടും നിത്യവും മേ.

71 കരളതിലിതി ചിന്താക്രാന്തനായ് ശിഷ്യരോടാ—
യമളിയ മണമതെല്ലാ നൊത്തു പോവിൻ വനത്തിൽ
മതവിധിവിഹിരീയം യോഗമൈന്യം ധരിപ്പിൻ
വഴികളകുടയെല്ലാമിങ്ങടപ്പിൻ നടപ്പിൻ.

72 ഇതിഗുരുവചനംകേട്ടുള്ളിലുൾക്കൂടിനെത്തി-
ന്നതികുതുകമൊടങ്ങാകെപ്പൊക്കിയാമഹതിയാത്താർ
കതിർമന്നവിമാനംസൃത്യയെഞാനമോരോ
ഇതിപലമുനിവേഷംകണ്ടുചോദിച്ചുകാളി.

73 അരികരണമതെല്ലാംവൃദ്ധമർത്ത്യർനിഷിദ്ധം
കരികുലബലമുവെപ്പാൻപീഡയെന്താണിപ്പിധം
തായവർമുനിമുഖ്യാ:പോരിനോരാലയാലം
അറിവുകളെയുമൊരൊന്നതിനെന്തുബന്ധം.

74 പലമുനികൾചിലഞ്ഞെത്തസൈന്യത്തൊടേറാർ
മലമുകളിൽനിന്നാമാമുനിസൈന്യമപ്പോൾ
കലകലനിനദത്താൽഭിക്ഷുശിഷ്യരിന്നാർ
മലയുടയിടിയിൽകാനനവർഷവേളയിൽ.

75 എന്തൊരുതൊരുകശപോണീദണ്ഡപാണിയല്ലയെന്നോ
ഇടയിലസൗമ്യമായഭിക്ഷുവോയല്ലോ
കടുമഴവനെകിരികല്ലുമെന്നന്യനോതി
കിടുകിടെയുമിരോട്ടംകാതർനില്ലുന്നകണ്ടു.

76 കനകനിറമൊടൊത്തുമുള്ളോരുനാലുട്ടുംമുള്ളും
ഘനമൊടഞ്ഞുകളെടുംബാണിനാരൊത്തവിത്തും
അനവധിനിറയുന്നനല്ലൊരാട്ടങ്ങളോകണ്ടോർ
വനഭൂവിശിവലിംഗസ്പൃഷ്ടിചെയ്തുള്ളതപ്പോൾ.

77 അവകളെയതിവേഗാലോടിയോടിപ്പറിച്ചു-
അവയതിലവമോടുംപിന്നെയുംയുദ്ധമോരാർ
കവണചിലർചമച്ചാർപ്പൂണനൂൽകൈകളുംകല്ലാൽ
ചിലരവയതിമൊഴാലേറുകൂട്ടിയിടുക്കിൽ.

78 കനകഫലമറിയുമ്പോളൂന്നതിങ്കന്ന ചിത്രം
ധനുഷ്ധരന്മാരൂറ്റരുക്കൂട്ടമൊന്നായകം
ശരമതിലതുപോലെക്കോടിക്കൂരമ്പുതന്മാർ
വരചപലമവരപ്പോളൂട്ടകംതൊടാമ്പുതല്പം

79 മലമുകളതിൽനിന്നങ്ങൊട്ടുകാണ്മുംവരുന്നേരം
ചിലതലകളുരുണ്ടുകൺകളൊട്ടൊപ്പുറന്നു
പലപടതളലയുന്നു സൈന്യങ്ങളോടിടുന്നു
മലയടിയതിൽനൃത്തം ചെയ്തിടുന്നു കബന്ധം.

80 ഗിരിയുടെയടിയിങ്കന്നുവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാ-
ട്ടൊരുഫലമതു ചെയ്യാനില്ലയെന്നുള്ളകാലം
മലവിരിധരർകീർത്തിക്കിൽവീക്കണ്ണോരോൽ
പെരിയപടനശിക്കുന്നോനകണ്ടെത്തുകാട്ടി.

81 കരിമുകിലൊളിവർണ്ണിക്രോധതാമ്രാക്ഷനായി
ട്ടെരികനൽ ചിതറുന്നാഫാലനേത്രം തെളിച്ചാൻ
ഗിരിമുകളിൽവസിക്കുംമാരുതീസൈന്യമെല്ലാ-
മിതനിമിഷമടച്ചാർകണ്ണുജ്യോതിസ്സുകണ്ടി.

82 ഉരുകിപടയടിങ്കന്നൊരിളക്കാവിലപ്പോഴം
കളകളുമതിമേചക്കാട്ടമാന്തുകാഴ്ചം
പലപലവിലസുന്നാപള്ളിവാളുംകിലുക്കി-
ഇളമതുകളുറ്റതാഠംഭ്രുകാളീതടമിന്നും.

83 യതിപടകൾതമിഴ്ക്കാനപ്പൊഴപ്പോഠംജനിക്കം
മതിധരനെടുക്കെന്ത്യാപോക്ഷിതാംഗതിക്കം
ഇതിരണനാടകംപോലെചെയ്യിതീരെഴുന്നാളും
ജിതമവരെവധന്നാതിച്ചിയില്ലാതെതന്നെ.

84 ജനനമരണദുഃഖം പോയ് ധ്യാനശക്ത്യാലകന്നും
മുനികളവരസംഖ്യം ജന്മമേറ്റു യഥേഷ്ടം
മനമതി ഋഷിവർഗ്ഗൻ കണ്ടുഴന്നു പൊറാഞ്ഞു
അനവധി ശിവലിംഗം ചെയ്തന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചാൻ.
85 ഇനിമതിയിതിനെന്നങ്ങു ചൊല്ലി ലിംഗം പിടിച്ചാൻ
മനമതിൽ മോദംകൊണ്ടു കണ്ണുനീരിറ്റിക്കൊള്ളി
മനസിജരിപുലിംഗാൽ പൂങ്കിരീടി സഹസ്രം
ദിനപതികളുദിച്ചാൽപ്പോലെ ജ്യോതിസ്സു ചൊരിഞ്ഞി.
86 അന്നപ്പോളുത്രിദിവമതിനെ തൊട്ടുമല്ലാപ്രകാരം
തോന്നീടും ജ്യോതിസ്സിടയിലുളവായ് നാലു കയ്യുള്ളതായീ
ഇന്ദ്വർക്കാഗ്നിത്രിതയനയനം ശംഖചക്രാദി കൂടനിന്നാൻ
കന്നിവാതങ്ങളണവസനാദ്യങ്ങളോടും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിം.
87 അന്ധകാരിപ്പോലചിദ്ഭവരൂപമെന്നിൽ നമസ്ഥാണുയോഗി
സ്വാന്തം പോന്നീടവന്നവശമായ് ജ്വലിച്ചിന്നിന്നാൻ
എന്തെന്നു മൂത്താലവനരികെ നായനോദ്യൽപാദം നിറഞ്ഞു (ൻ
ബന്ധുക്കളുമവതിനവൻ സ്തോത്രവും ചൊല്ലിതേവം.
88 സർവ്വൈശ്വര്യമൂർത്തേ വിശ്വലേശാ ശിവേ
സർവ്വേശ്വരേ ചപ്പികേ
ശർവ്വാണി ക്ഷിതിഭൃത്കുമാരി വരദേ
വന്ദ്യേ ജഗന്മോഹിനീ!
സർവ്വജ്ഞേ ശരണാഗതാവനകലാ
കല്യേ കൃപാശോഭിതേ
നിർവ്വാണാലയമേകനേകതന്മയേ
മാം പാഹി ശൈലേശജേ!!

89 ഗൌരീനാമിയന്നഗൌരവമോടേ
വാഴുംഗിരീന്ദ്രാത്മജേ
നാരീനായകമെഴുമങ്ഗനാമണേ
മായാമയേശാംശപതേ!
ഭാരാഭിപ്രണാമംചെയ്യുന്നമഹിതേ
താവകകൃപാവൈഭവാൽ
പാരാതെന്നെരക്ഷിച്ചുപാലിക്ക
പ്രൌഢപ്രസന്നാത്മികേ!

90 അമ്മെന്നെവിട്ടുകാളിസുരേശ
ഗീർവ്വാണവന്ദ്യകൃതേ
ചെമ്മെക്കൊടുത്തുതന്നെടമടി-
ത്തട്ടിൽക്കരേറ്റുംശിവേ!
ഉന്മേഷത്തോടുനിന്നടിക്കലടിയെ-
ത്തുതിച്ചീടുന്നെന്നെനീ
യിമ്മായാവലയിൽപ്പെടുത്തിയിനിയും
ക്ലേശത്തിലാഴ്ത്തീടൊലാ

91 ശക്രാഹീന്ദ്രാദിലോകേശ്വരകുലമനിശം
സേവചെയ്യുന്നതല്ലേ
ഭിക്ഷക്കൈക്കാന്തനീശംകലിമലഹരണേ
ഭക്തഹൃത്താപഹന്ത്രേ
തക്കത്തിൽശംഭുതൻനേർപ്പകുതിതന്നമുഖേ
കയ്യിലൊപ്പിച്ചതായേ
മുക്കണ്ണൻതന്റെയുള്ളത്തെളികലിതമതേ
ഭോജിശൈലാധിവാസേ.

92 ദേഹം ഞാനിതി മോഹമെഴാഹികസ്യമേ
 മോഹംവളർക്കുന്നതേ
നോഹംശങ്കരനിതിഭ്രമിച്ചുവലയാതൻ
 ദേവിപുരാരിപ്രിയേ!
ദേഹിതപംവരമായദുഃഖമിലോടേ-
 പേരുപാർവ്വതികത്തിൽഗ്രതം
മോഹംസസന്യകാഠിനീക്കിനുവമേനാ
 മാന്ധാതൃശൈലേശപുത്രീ.

93 പുത്രർമിത്രംകളത്രംപരമിതിനിനച്ചി-
 ച്ചെത്രപാപങ്ങളാലോ-
ന്നെത്രാലോകേകഴിഞ്ഞുന്നുമനുജർമഹാ
 മോഹസംയോഗമൂലം
സൃത്രത്താലായതൊന്നാകവേതച്ചതിനടു-
 ത്തങ്കിലൊന്നാണെന്നീ
ചിത്രാമാപൂർവ്വമാർജ്ജനനിഭിരിവരാ
 വാസപൂതാത്മഭൂതേ!

94 ഇന്നിപ്പോൾജനനംപുനശ്ചമരണം
 താനത്രെയെന്നാണിതി-
ന്നാനാകാലവസാനമെന്നറിവു-
 ന്നില്ലാകാരച്ചകിലും
നാനായോനിശരീരമെന്നകടങ്ങുഢം
 ജ്ഞാനാമതോശങ്കമേ
വാങ്ങാനികളുകളെന്റാശങ്കകളുമേ
 മാന്ധാതൃശൈലേശപുത്രീ.

95 കല്പിത്തായത്തുതർവ്വാനാടിയെന്നെ-
ക്കൊല്ലുവാൻവലിക്കംവില്ലയെ
വില്ലിൻതുല്യതയുള്ള ചില്ലിയുഗളം
മെല്ലപ്പാനിച്ചീടൊല്ലീ
അല്ലിത്താർശരവൈരിവാഗ്വലതികേ
ക്കൂന്തകാരീടവാ-
ന്നൊല്ലുന്നാതതമാതമോഹശപരി! നമ്മെ
ക്കന്ധാത്തുമൈത്രെയശപരീ.

96 പാരംവേണി! പാദതാരിൽവീണുമാരി
കേണിരിക്കുന്നതിതെ ചൊല്ലിടും
നേരമിത്രായമയോടുകണ്ടുകൂടി
താമരയെത്തോടുകഥിപ്പതോ
സാരസോദ്ഭവശക്തികണ്ടുമോന്ന
ലിംഗമിതുമാണ്ടുവാൻ
പാരമാംഭ്രമിയിലുംവടിഞ്ഞകണ്ടു
വാഴ്വരതാക്കിലമിനംവണി.

97 ആകയാലിനിപ്പാൽപ്പിതാനിവിടെയിന്ന
വാണരൂപമാകാഗിടാം
സാകമൊന്നിരിക്കിൽവരുകപിലിയിവളെ
പ്രീതിയുള്ളതുള്ള ചൊല്ലുന്നി
ആകുലംഗിരിജചൊന്നപോലെയുന്നി
ചൊല്ലുകതിയോടന്നിതൃവും
ലോകപാലാരമ്കൊള്ളിടുന്ന വരനെ-
ഷിപ്പുമായിടിനാൻ.

൯൮ ഇത്ഥമേറിയൊരു കാലമാമുനിവസിച്ചു
മുക്തിയെ ദ്ധ്യാനാവ-
ന്നാത്തിരോമമെത്രകാലമൊത്രുമുനിയാത-
വാനിന്നിമഹീതലെ
ക്കതിയോടിതിനെപ്പൂറുവാങ്ങിവിധിപോലെ
പൂജകൾകഴിക്കവാ-
സത്തമൻവിശദചിത്തനാത്തലൃകൂറിവിട്ടു-
വൻ്റുലിതവിഷ്ണുപൻ.

൯൯ പാമ്പരായത്തുവഴിക്കവന്നിതിക്ഷേത്ര-
മെന്നുമിങ്ങുപാലകാ
സപാന്തരംഹയട്ടവാണിട്ടനല്ലവിലോകി-
ലോകവിധിവൈഭവം
ഫന്തകേട്ടുനിപൂജകമഷ്ഠസത്യത്തി-
ഉക്കിതമണിസ്ഥാനം
ചന്തമോടവർപണിഞ്ഞുമാമുനിവരന്റെ
ചാരുപാദപങ്കജം.

100 ശേഷ്യംകേട്ടവർവിഷ്ണുനെന്നകത്തി-
ന്റോരത്തെതല്ലിച്ചുക-
ല്യമും "ചെമ്പകശ്ശേരി"ത്ര്യ"മതിലാ
മാന്ധാതൃരാജനെയും
വെട്ടിക്കൊടുത്തുകാട്ടിൽമാമവിടെ-
പന്തല്ലൂർപ്പെൻറേ-
ങ്ങിട്ടുപോയുടമസ്ഥനാക്കിയവരാ
വെള്ളാട്ടിരാജാവിനെ.

101 ശൎവ്വാവാസമതാകിയൊരത്തിരുമാ-
സ്ഥാംകണൊ ഗ്രവശിഷ്യനീ
പൂൎവ്വാലംകൃതികചെയ്തൊനരയവ-
ണ്ണാൎവ്വീശവാക്യാലിമാ
ഗീൎവ്വാണാംതിരിസ്സിലുംപലതിതിൽ
പാരംപിഴച്ചീടിലും
സൎവ്വജ്ഞൊത്തമർകാപ്പചെയ്യുവതിനായ്
താണിന്നപേക്ഷിപ്പുഞാൻ.

മംഗളശ്ലോകങ്ങൾ.

---

1 ഏതാനുംപിഴതാനറിഞ്ഞുമറിയാ-
തേകണ്ടു ചെയ്തീടിലും
മാതാവാകിയനിന്നൊഴിഞ്ഞതുപൊറു-
ക്കുന്നില്ലമറ്റാരുമേ
കാരുണ്യംവലിയൊരുകടാക്ഷമതുകൊ-
ണ്ടെന്നെക്ഷണംനോക്കിയാൽ
ചിത്തംവന്നിടുമൊന്നിന്നുമതിയതാ-
നന്ദാംകുരിലിക്കൈവല്യംശിവേ!

2. ജന്മത്തിലിരുന്നോർപിന്നെമന്നിൽപിറന്നോർ
ഉടനെകലുഷമാകന്നോർഇത്രയെല്ലാംപെട്ടോൻ
പലവഴിയുഴന്നോൻദേവിനിൻകാൽക്കൽവന്നോൻ
ജയജയതിരുമന്ദാംകന്ദിലമ്മേ!തൊഴുന്നോൻ.

3. മാതാവിക്കളുമേകന്റൊരോമനകൾ
പെറ്റിന്നുപേർകണ്ടിട്ടോ-
ടീടേണ്ടുന്നതാംകപ്പ്രതവരംപോൽ
പൃഥ്വിക്കുറുത്തുള്ളപോൽ
ഏണാങ്കചൂഡപ്പൂവോർക്കതിനം
വാണീടാൻകൊടുക്കുന്നപോൽ
പീഠാകനന്തവരക്ഷചാരുതിതരാ-
നന്ദകന്റപോൽനന്നപോൽ.

4. ഇക്കാലത്ത്പ്രണതോസ്സിദേവികളേണാ
പാത്രപവിത്രതമികേ
തല്ക്കാരുണ്യമൃതേകിമത്രശരണം
ഞങ്ങൾക്കന്നന്തകഷായേ
ഇക്കാലത്തുള്ള വാതാഗ്രഹമതമിലം
നീക്കിക്കളഞ്ഞരോ..
പൂൻകൊമ്പിൽകനിവോടുകാത്തരുളകെൻ
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി.

5. കാർക്കൊണ്ടലോടിടയുമളകികാന്ത്യേഷ്ടമാ
മാധുതന്നാനായധ
ശ്രേണീമന്ദസ്മരകാന്തിജലാലിലസ.
ഭ്രൊത്ഭണ്ഡികാം ചണ്ഡികാം
ശ്രീമല്ലൂർമാജ്ഞാപൃഷ്ഠികരണെ
സപ്തുനലീലായുതാം
വന്ദേസാന്ദ്രകൃപാതരംഗവതിം
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

കോട്ടയത്തു രാജാവ്.

---

6. ഗിരിശനയനജാതംജ്യോതികാന്തജ്ഞാനം
സകലമനിനതാഭ്രിംസജ്ഞനാനന്ദമത്രിം
മകലത്തുതൊത്രിം പാതമാന്ധാതൃശൈല-
പ്രവരനിലയവാസംഭദ്രകാളിംജ്യോതി.

മൂത്ത വലിയ തമ്പുരാട്ടി.

---

7. പാൎത്ഥലെത്ത്യന്തദുഃഖാംബുധിയതുതരണം–
ചെയ്യുതിന്നാൎത്തകീൎത്ത്യാ
കാൎത്ത്യായനീസ്യംപദാംഭോജമാജനമൊഴി–
ത്തില്ലകരോകമറ്റും
പെറ്റുംകീൎത്തിപ്പിടുന്നിത്രിഭുവനമഖിലം
കാത്തുകൊണ്ടാത്തമോദം
കീൎത്ത്യാമാന്ധാതൃശൈലോപരിലസദമല–
ശ്രീഭദ്രകാളിദേവ്യെ.

8. ചിന്താകല്പിതമിപ്രപഞ്ചമഖിലം
ചിന്തിപ്പതേവർക്കനി–
ശ്ചന്തല്ലാംഏദി ചിന്തയുണ്ടസന്തതം
മാന്ധാതൃശൈലാലയെ
സന്താപംമനതാരിലെത്തുമൊരുനാൾ ഥം
സന്തോഷമുണ്ടാസ്സതം
എന്തായാലുമിനിക്കുനിന്തിരുവടി–
ത്താരൊരെന്നാരാലംബനം

9. കല്യശ്രീകലതന്നാലോലമിഥിമ–
പ്രോല്ലാസകാന്ത്യാലസി–
ച്ചുല്ലിഞ്ഞാർശരനാശനപ്രണയിനീ
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരീ!
ഉല്ലാസനാമങ്ങത്തശേഷമവനാം
ചെയ്യുന്നചില്ലീയുഗ–
ത്തെല്ലാലല്ലലകത്തിലേറ്റവരതെ–
കറ്റേവരട്ടെന്നുമേ.

10. ചെമ്പൊൽത്താരമ്പനൊപ്പംനൽകിപ്പോരിയളുമ്പ-
ച്ചാത്മമോദേനലോകെ
സമ്പത്തേകുന്നശംഭുപ്രണയിനിത്തിരുമാ-
ന്ധാതൃശൈലാഗ്രദേശെ
കാന്താരാന്തർഗ്ഗണേശംനിധിതതിയുതതുങ്ഗമം
ദീപശ്രീശോഭകാന്തം
ശാന്തെനിൻപാദപത്മംമമമനസിവസി-
ച്ചീടുവാൻനോക്കനിത്യം.

11. ഹരിഹരവിധിസേവ്യംഭാനുകോടിപ്രകാശം
ദുരിതവനകുഠാരംഭക്തിമുക്തിപ്രദന്തം
തരുണികരവിധീതംഉത്തമാംഗപ്രവാഹം
ഹനശിലപരിപുഷ്ടംനൌമിമാന്ധാതൃശൈലം.

കൂട്ടിൽ കണ്ണൻ മേനവനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട
അകാരാദിശ്ലോകങ്ങൾ.

1. അംബേകർമ്മേശനാശിനീഹരിഹര-
ബ്രഹ്മാദിദേവാർച്ചിതെ
ചെമ്മെനിൻകനിവേകമേവഗതിമെ
സംഭാദിവിലാസിനി
ജന്മംനിഷ്ഫലമാക്കിടാതഖിലലോ-
കാനന്ദസംദായിനി
അംബാപാലയമാംചയാത്രമുദിതം
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി!

2. ആനന്ദമലവിഗ്രഹഗിരിസുതേ
കാരുണ്യപൂർണ്ണാംബികേ
സന്താപമുള്ളവരാമവരൊക്കയിതാ
സർവ്വാപദ്ധ്വംസിനീ
ആനന്ദനാമിപ്പവർക്കെന്നുമിന്നും
സർവ്വേശ്വരാംബേ പരേ
നൂനം നൽപാദകമലത്തിലിന്നി
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി

3. ഇക്കാണായജഗത്തിന്നധീശ്വരേ
ബ്രഹ്മാദികൾക്കംബികേ
ദിക്പാലരാദിപദാംബുജങ്ങളിതാ
ഭൃത്യർ സ്തുതിക്കുന്നു
ഇക്കാലത്തും നിന്നെയമ്മേ
കാരുണ്യപൂർണ്ണത്തിനാൽ
ഇക്കൺപാർക്കണമെന്നുമീയടിയാരെ
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി!

4. ഈരേഴുലോകത്തിനാഥയാകുമേ
ചന്ദ്രസൂര്യാദികൾ
കാരുണ്യം ഗതിയാക്കി നാകമേവിടും
നാംപൊടിക്കുകെ
ശ്രേഷ്ഠഗുണമേറിടുന്നകാര്യമയം
ചൊല്ലിടുന്നുണ്ടിന്നും
പാരം ചൊല്ലുന്നവർക്കേകീടുകെ
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി!

5 ഉൾക്കാമ്പിൽത്തവപാദപത്മയുഗളം-
ധ്യാനത്തിന്നാംവരാ-
ഉൾപ്പൂവിൽക്കരുണാംബുധേഹിതലർബാ-
ണാതിപ്രിയശാംഭവി
വാഴ്ത്തുന്നതിൽക്കളത്രപുത്രസദനാ-
ദ്യാദിഷുബോധംബുധൈ
* ചക്രാതല്ലുകരേറുകല്പിതനായേ
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

6. ഉൽക്കരുണോന്നാരകതമില്ലധികം
പാരംപെടിപ്പൂത്രമം
ഉൾക്കോപത്തൊടെത്തുതവാൻപടയൊടു-
ക്കീഴ്പ്പാട്ടഹാസത്തോടും
ടിക്കാക്കപാദിചാറ്റുകള്ളുക്കണോ
പൃഥ്വണാകാണന്നാവ-
ക്കൊക്കെസ്സത്ഗതിയേകണംബഗതിമേ
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

7. ഏന്തപങ്ങളശേഷമെന്നിയെ ച-
ള്ളുവോട്ടശാപപാപം
മന്താർബാണകൃതാന്തലോഷിതപരെ
മാരേ പരിത്രാഹിമാം
ചെന്താർമാനിനിദേവിനിൻകരുണയോ-
ന്നനൈശ്വര്യങ്ങൾകിട്ടുവാൻ
കിന്തശങ്കരിതാമസംഹിവരദേ
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

8. വെള്ളക്കല്ലോത്തനക്കാലാസമയ-
ത്തേറുന്നരോഗങ്ങളിൽ
മെയ്യിൽചേർന്നിരിക്കുന്നായുഴല്വുമ-
ന്നോരശ്ശുകാന്ത്യായിനീ
പൊന്നുല്ലൂയമല്ലതർവന്നകയറി-
ട്ടക്കൊട്ടതാന്ധിക്കവാൻ
കല്ലൊങ്ങുമെപ്പോഴ്താഴ്ശുകാന്തയല്ലകെൻ
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

9. ഓരോരോരുത്തി തംമനയായാശൃതമതി-
ന്നാല്പ്പാലക്ഷമിച്ചീടുവാം
നാരതെള്ളത്തഹോജ്ജഗൽജനനിനി-
യല്ലാതെതെനോമ്മേ
നോമോടേർമാനതിലുള്ളതിതരാം
താപത്തെനീക്കിട്ടും
കാരുണ്യാമൃതവാരിധേകരുപാം
മാന്ധാതൃശൈലേശപതി!

10. കേട്ടംബെറ്റമപ്പുഷ്പവൽസ്വഭൂതമമാ-
ട്ടില്ലാതെവന്നതമ്മേ-
ച്ചേതാനം ചിലപാതകങ്ങളറിയ-
പ്പോകാതെ ചെയ്തിട്ടിലും
മാതാവാകിയനീയറിഞ്ഞുകനിഞ്ഞോ-
സാകംക്ഷമിച്ചിന്നുമാം
മാതംഗീപരിപാലയാശുഭഗവതി
മാന്ധാ:തൃശൈലേശപതി!

11. അംഭോജായതലോചനേ ഗിരിസുതേ
ശംഭുപ്രിയേ ശങ്കരി
ജംഭാരിപ്രമുഖാമരാൎച്ചിതപദേ
ലോകത്രയാധീശ്വരി
മാന്ധാതാദിമുനീന്ദ്രവന്ദിതപദാ-
ബ്ജേ ഭദ്രംസദാമാവയേ
മാന്ധാത്രദ്രിശോഭിതേ കലിമല-
പ്രധ്വംസിനി പാഹിമാം.

12 [illegible]ള്ളിന്നാലുഴലുമെൻ
പ്ര[illegible]ങ്ങളാൽ
[illegible]നിന്നിൻ
കാരുണ്യമേകീടണം
വി[illegible]
ച്ചിത്തവിളങ്ങീടുവാ-
ന്നാ[illegible]കരി-
മാന്ധാതൃശൈലേശ്വരി.

——⊙⊙——

ഈശാനസ്തോത്രം ശീലാവതിര്‍ത്തിയിലും മറ്റും കുട്ടികൾക്ക് പാഠം ചെയ്യത്തക്കവിധത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്.

ശ്രീഗണനാഥനും വാണിയുമെന്നുടെ ശ്രീഗുരുനാഥന്മാരെല്ലാരും * ശ്രീപതിയാം ഗുരുവാതാലയവാഴും ശ്രീവാസുദേവനമാരെണനും * ശ്രീശുകൻതാനും ശ്രീവാല്മീകിയുംസദാ ശ്രീവേദവ്യാസനമത്യാദരം * ശ്രീമൽഗിരിസുതതന്നെസ്തുതിക്കുവാൻ സ്ഥിരമായനുസ്തുതിച്ചിടേണം.

1. അനേകകോടിപുരാന്തകർതന്നുടെ ചിന്തയിലേറ്റമാനന്ദമോടാർത്തെത്ത * സന്തതം കൈതൊഴുതന്നിലോരോന്ന ചൂതക്ഷമോദനപുണ്യാനിധികം * സന്ധ്യാളുംനിതകംതികലരെഴും ചിത്തിഅനുരാഗിണിമാരി * മനസ്സുതുപോതിലമാനധാകേണമെഴ് മമേശഗവതിപാലയമാം * അനന്താനിതിലെപോലെകരിതിക്കാത ഉത്തമംവരാസുതന്ന്യതനിൽ * ഞാനിന്നാരാവകാം സംസാരസാഗരേ നൂനംകിടന്നുഴന്നീടുന്നോരു * ദീനനെസ്സൂരികാരിവിദ്ധ്വംസനം മനസ്സ്ജനാമൊഴിതാക്കാതെ * മനസ്സുപേതിലമാനധാകേണമെഴ് മമേശഗവതിപാലയമാം * ഇന്ദിരകാന്തകർതന്നുടെ മേഘശകം അംബുജസംഭവൻതാനുമഹോ * ഇന്ദ്രാദികളുമമരനികളും സുന്ദ്രാനന്ദംസഹസ്രസേവിച്ചിടും * അമ്മേജഗന്മയേ പൂണ്ണാനുചരണം ഉന്മയണോളിടോപോഷ * നിർമ്മലമേ ഭക്തിപൂണ്ണാമ്പോകണമെഴ് മമേശഗവതിപാലയമാം *

ഈരേഴുലകിന്നൊരാധാരമായുള്ളോവും മാരാരിവല്ലഭേ കാർത്ത്യാ
യിനി! * പാരമായുള്ളോരഴലകററീടേണം നാരായണീശി
വേകതൽപ്രിയേ * വാരിജലോചനേ പാർവ്വതീദേവീ കാ
രുണ്യവാരിധേ മാഹേശ്വരീ * കാരുണ്യശീലേ തിരുമാന്ധാം
കുന്നാഴിമമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * ഉൽക്കടത്തോടും മ
ഹിഷാസുരനോടും ഉഗ്രരും ദാരികവീരനോടും * ശക്തി
യോടെതിരുത്ത രക്തബീജനോടും ശക്തരാം ശുംഭനിശുംഭരോ
ടും * അക്രാന്തമുള്ളവരെ അന്നിലാക്കീട്ടുതി സൌഖ്യം ജഗത്ര
യേ ചേർത്തമ്മയേ * മുക്തിദേ ദേവി തിരുമാന്ധാംകുന്നാഴമ
മ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * ഈരെണ്ണം പെട്ടുടനീടെന്നമെന്നു
ടെ മാതാപിതൃപുത്രാദികളൊന്നിവരെല്ലാം * പ്രാരബ്ധദുഃഖാദിവൃത്തി
വരുത്തുവാ നാരിത്രിലോകത്തിൽ നിസ്തുല്യരാതെ * സങ്കടവ
കടത്തുകരെയേറുവാൻ നിൻകാരുണ്യമെങ്കലേകീടേണം *
പങ്കജകല്പം തിരുമാന്ധാംകുന്നാഴ മമ്മേ ഭഗവതി! പാലയ
മാം * എണ്ണമാവുള്ളദുരിതനിധികളും ചണ്ഡമുണ്ഡാസുര
ന്മാരെ വേഗാൽ * ഖണ്ഡാദ്യധാരയെ ചെ...ട്ടിന്നു ഖ
ണ്ഡമാക്കിയ ലോകനാഥേ! * കണ്ണിനാനന്ദമേറിടുന്ന നിൻ പാ
ദം ചിന്തിത്ത ഖണ്ഡനമകന്നുവസിച്ചീടേണം * ...ഞ്ഞ
നോടെ തിരുമാന്ധാംകുന്നാഴ മമ്മേ ഭഗവതി! പാലയമാം *
ഐഹികമായുള്ള സൌഖ്യം നിൻ ചിത്തി സന്താനസാക്ഷ്യ
നിത്യമല്ലാ * ദേഹാദികളെല്ലാമാകമായതു കൊ ണ്ടാ
ടെന്തൊന്നും സംശയിടുന്ന * തവ കാരുണ്യമാകുമക്ഷപ്രകാശം
കൊണ്ടെന്റെ കർമ്മത്തിലുള്ള തിമിരങ്ങളെ * കേടുവരാതെ തിരു
മാന്ധാംകുന്നാഴ മമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * ഒപ്പമെഴു
ന്തെഴുമമ്മേ ഗിരികന്യേ തവ ചരിതാമൃതമെല്ലാമെന്നും *

ഉച്ചരിപ്പാനിങ്ങനുഗ്രഹിക്കേണമേ സച്ചിന്മയീ സകലാർത്തി ഹരേ * തൽപ്പുരണങ്ങളൊഴിഞ്ഞില്ലൊരാശ്രയം വിശ്വം ഭരിക്കയാമംബരി * ഇച്ഛാനുരൂപപതിമ്മാനസാംകണൊഴ് അമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * ഔഷധമൊന്നുമറിവില്ലഹോ ഹാ ദോഷികളായുള്ള രോഗങ്ങടെ * ദോഷമശേഷമകറ്റുവാനംബികെ ശേഷശയനപ്രിയേ! ജനനി! * കാഞ്ചിയവൈഡൂര്യാഞ്ചിതപരിശോഭിതേ ഭീഷണസർവ്വായുധാലംകൃതേ * മംഗലദീപാതിമ്മാനസാംകണൊഴ് അമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * ശാംഭവമന്ത്രപ്രവൃത്തരായുള്ളോരു ജംഭാരിവന്ദിതരംഗപ്രിയേ * ഗംഭീരഭൂതാദിബാധയുമാംഭയം സംഭവിക്കുന്നിപ്രായവും * സംഭാവനമാരാമെന്നെവിട്ടുകാരണി സംരക്ഷിക്കയാതിരിയ്ക്കരുതേ! * സന്മയദേവീതിമ്മാനസാംകണൊഴ് അമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം * അന്തകഭൂതനിന്നന്ത്യകാലത്തിങ്കൽ ഹന്ത വന്നെത്തി കാലപാശത്തിനാൽ * ബന്ധിച്ചുപാരം ദുഃഖപ്പെടുത്തുന്നേരം എന്നുടെ ബലമൊന്നുമില്ലാതെ * അന്തകാരിപ്രിയേ നിൻകാരുണ്യംകൊണ്ടെൻ സങ്കടം തീർത്തു തുണച്ചീടേണം * ശങ്കരീ തത്ര തിമ്മാനസാംകണൊഴ് അമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം അമ്മേ! ഭഗവതി പാഹിമാം പാഹിമാം ലോകാംബികേ പരിപാലയമാം * കാരുണ്യരാശിനി പാഹിമാം പാഹിമാം മംഗലാംഗി പരിപാലയമാം * ഉത്തമേ ഭഗവതി പാഹിമാം പാഹിമാം മുക്തിപ്രദേ പരിപാലയമാം * പാഹിമാം പാഹിതിമ്മാനസാംകണൊഴ് അമ്മേ ഭഗവതി പാലയമാം *

പദം കല്യാണി ചെമ്പട.

(പാട്ട്)

മാന്ധാതൃശൈലനിലയേ ലോകമാതാവേ! നിൻ കൃപാംശേ ഗതി. ബന്ധനാമാകും ഭവബന്ധം നീക്കുവാൻ നിൻകാരുണ്യമല്ലാതില്ലെന്തൊരുഗതിശിവേ (മാന്ധാതൃശൈലനിലയേ) അംഭോജസംഭവനും ശംഭുവും മുകുന്ദനും ഇന്ദ്രാദിമുഖ്യരായ നിലിമ്പജനങ്ങളും നിൻപാദപങ്കജസേവകൊണ്ടു നാമധി ചരന്മാരോടലാസിപ്പതിന്നും പങ്കജാരംഭവയു പാലിതമൻ ചിന്തയിലന്നിശം കരുതിടുവതിന്നു കരുണാനിധികമാരേ ജഗദംബേ! കരുണാനിധികമാരേ ഉപവനാരേ മോഹനാകാരേ മായാമയേ (മാന്ധാതൃശൈലനിലയേ) മാനോമോദിതങ്ങളോടൊത്തു പൊയ്യുതെല്ലാം പോരാതെ പോറ്റുന്നു നിൻ കാരുണ്യാമൃതമീ നാഥനകലമോദമോടെന്നെ നിൽ കനിവോടെന്നു കടാക്ഷിച്ചീടുവാൻ മാനവമതി നിഹതാമസിയാതെ കാമജനകസഹജേ പരമേശ്വരി വിശ്വേശ്വരേശ്വരി കരുണാപൂർണ്ണേ ഗതിശരണ്യേ വരണ്യേ (മാന്ധാതൃശൈലനിലയേ ലോകമാതാവേ നിൻകൃപാംശേ ഗതി.)

ആപദുദ്ധാരണവിംശതിഃ.

മങ്കട കോവിലകത്ത് 1078-ൽ തീപ്പെട്ട വി
ദ്വാൻ ശ്രീവല്ലഭനെന്ന കുട്ടിത്തമ്പുരാൻ തി
രുമനസ്സുകൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയത്.

സ്വശീലാനാം ഭദ്രം തവ ചരണസേവാരതിജുഷാം
വിപൽകാലേ ജാതേ പ്രസൃമരകരിസംഘൈർവൃത ചിതം
സ്വയം കൃത്വാ പാദ്യം ഭഗവതി മനസീതി മഹിമാ
വിപന്നോദ്ധർത്തൃത്വം സകൃദതിദാർഢ്യാന്യസ്തുതമമ. 1

ഭവത്യാഃ പാദാബ്ജദ്വയമതിമനോജ്ഞം ഹൃദി പരാ
സ്മൃത്വാ തൌ സംപ്രാപ്യ ശ്രവണമധുരാം കോമളവചാഃ
സമസ്തേ പൂർണ്ണാനാം വിബുധപതിമുഖ്യൈർമ്മൃദുലം
കടാക്ഷാന്ന്യസ്യാന്യാംശ്ച ഖലനാശനേ ദേവി കരുണേ. 2

ശ്രീകണ്ഠോത്സംഗേ മുദിതം ദേവി ദേവേശവന്ദ്യേ
തൽപാദാബ്ജേ നിത്യം പരതോ പാലയ ത്വാം ദശേ
അദ്യോൽപന്നാം ഭക്തിം ഗ്രഹഗതാം താപമന്തഃ കടാക്ഷൈഃ
ദ്രുത്വാ ദുഃഖാനാം ഭഗിനി സുതേ പാദേ വിധാനേ പാലയ. 3

ഭവിതാ ദുഃഖാനാം ശരണം ആനന്ദഗുണാം ഗുണസാരാ
സ്ഫുരൽസായൂജ്യഭോഗതാം ഭവ്യപ്രഭാത്മാ ത്രിലോകീ ശിവാ
സാമസ്തേശ്വര്യേ സമസ്തവിപദാം വ്യാധ്യുദ്ധാരം സദാ
ശ്രേയോദാത്രീം ഗീർവ്വാണലോകവിലാസം ശോധാതു ഭൈരവീശേ! 4

ഭുവനേശീ കല്യാണം കലയതു സദാ മുകുന്ദഫലദാ
വിപത്തിം ഭിന്ദ്യാന്നിഗിരിവരസുതാ മംഗളഗതാം.

വിപന്നാനാം വൃന്ദാരകപതിമുഖാനാം ദിവിഷദാം
പ്രസന്നായാ ദേവീ സതതമഭിനാശം സകലകരോൽ. 5

യുഗാന്തവ്യാബദ്ധപ്രളയസമയേ വാതനഷ്ടം
വിനാശോത്ഥം യസ്യാഃ കമലമുഖി ശക്തിഃ പ്രഭവതി
പുനസ്സൃഷ്ട്യുൽപത്തൗ ഭവതി ച ഋതാ തേ കരുണയാ
സമാദേവീം വന്ദേ മമ ഗ്രഹവിപന്നാശവിധയേ. 6

വിധിസ്ത്വന്മാഹാത്മ്യാൽ സൃജതി നിഖിലം ധാത്രനിവഹം
ബലിധ്വംസീ സന്ധിരത്യപ്രഭവതി സമാമാപ്രിയഗണേ
വിരൂപാക്ഷോപാക്ഷോ ഭവതി ലയസീ ദൈവ്യതന്ത്രതാം
വിപന്നൈശ്വര്യ വാഗീശിതി ഭവത്യേതന്ത്യശരണാ 7

പൂർവ്വേനാം ദേവി, ലയ ദേസാമേ ത്തുലാഗ്രേസരാണാം
സ്വാധികൃത്യാതിമമ ഗാം, പൂർത്തിന്ദീവരാക്ഷി
തേഷാം ദേവാം ഭീകരണാംദേവി സന്നൃത്യസർവ്വം
കാലോൽപന്നാം മമ ഗ്രഹഗതാമാപദം നാശയാശ്ശു. 8

ദേവിത്വം കരുണാവശാദവികലാം ത്യ്രാം കടാക്ഷാവലിം
യാം ദേവേഷ്ഷു പുരാ കരോരസുരസംഘാതം നിഹത്യാദ്ധ്യമേ
ഹേമൊൽപ്പന്നവിപത്തിസംഘമഖിലം വ്യാധ്യുഗ്രമഭ്യസ്തിതെ
നാൾ ശ്രീസ്തുതയുശോത്തരാഗിരിസുതേ പാതാക്ഷി സിംഹോദ്ധതം 9

മാന്ധാതൃക്ഷിതിപാലസേവിതപദാം ശോജേഗിരീന്ദ്രാത്മജേ
സന്ധ്യാകാലദിനേ പാരാഹ്വി ചതൽജ്ജിതാത്മപ്രഭൈ
തൽപ്പാദാബ്ജരതസ്യ ചിന്താമനസശ്ശോകംവിധൂയ ദ്രുതം
ശക്തിം ദേഹി ഭവാനി താവകപദാംഭോജദ്വയാം സർവ്വദാ. 10

തൽപാദാംബുജസേവയാപ്യസദാ സർവ്വജ്ഞനാസ്സൽഗുണാ
സ്സംസാരോപഗതം വിപജ്ജലനിധിം തീർത്വാ പ്രപന്നാദൃശം

മൽസന്താപതതിംനിഹത്യതരസാപ്രീതിംപ്രദദ്യാന്മേ
ത്യേവംകഥ്യോനാസംശയോനാഹ്യദയേയതൽപാദസക്തസ്യമേ

തൽകാരുണ്യാൽകമലാലയനോസർവ്വലോകൈകവന്ദ്യേ
ഷീതിഗ്രസ്താഃപല്യദിവിഷദോദേവതൈവേദിശാഖേ
ഷീതിംത്യക്ത്വാമുദമതിതരാംതൽപ്രണാമാൽപ്രപന്നാ
സ്സേചൽപ്രീതിംമയിശരിസ്യാതതെദേഹിതേപാംഗലേശാൽ. 12

ആധാരാധേയഭാവംവഹസിഹിജഗതാമന്തികേകുല
ഗ്രാപേയന്ന്യാഭായാവിശേഷാൽശ്രുമതിബാഹ്യതരംദനതസം
(സാരചാക്ര
ഭ്രതഭ്രുണിംവത്യാംവദസരസിജയോദ്ധേവിസേവാപ്രതാമേ
തൽസായൂജ്യപ്രദേയശ്രുതിജനകമണാവാദിഭയലോക
(മാതഃ 13

യാദേവാച്ചിതപാദപത്മയുഗളാജന്യാപ്യൂതാദാതകം
ദേവാനാമപിസമ്പന്നാസ്യൂചവിപന്നകൈത്യജഗന്നായികാ
ശൗരിംനിലസരോരുഹോക്ഷണയുതാംകല്യാണശീലാസദാ
വന്ദേമൽകുലദേവതാംഭഗവതീംമാന്ധാതൃശൈലേശ്വരീം 14

മാന്ധാതാന്ന്യപസത്തമോഭിനാമണന്യംശോവ്വകീർത്തിമാൻ
തൽപാദാംബുജസേവയൈവസകലാള്ളരപിയംപദം
പൂർവ്വംതാവകപാദപത്മയുഗളെ ചിന്താപരാസ്സർവ്വദാ
ധർമ്മാർത്ഥാദികങ്ങളെമാതുലവരാഃപ്രാപ്പുഃകിയായതൽ. 15

യസ്യാഃയാമകടാക്ഷവീക്ഷണവശാന്നന്നമുല്ലാഗ്രസരാ
സ്സർവ്വാഃസിദ്ധിരുപാഗതാഃപലപ്പുരാതാംഭവ്യദാംതാവകെ
തൽശ്രേയോപഗതാംവിപത്തിമധുനാവ്യാശ്രുണ്ണാണിമേ
ദേയാമൽകുലദേവതേതാമനിശംകാരുണ്യപൂർണ്ണേംബികേ.

പദാംഭോജന്മന്യാന്യൂർദ്ധശയ്യവതീനാം പ്രണമനാൽ
സ്വമപ്രാരൈരം പൃഷ്ണേന്ദ്വ ദതിലവതസ്സദ്ധ്വസമയെ
സ്വരഗ്ഗണാനാം പൃഥക്പ്പദേപി സ്വയം ഗണോനാനാം കതമവൈ
സ്സുമഗ്ര്യച്ഛായാഫേനതാകന്യമപാരിപൃഷ്ണേന്ദവചരെ. 17
ത്വത്താദൃക്പദപാതമയോസ്സ്യ ദതിതേയ്യാനായമന്ദമന്നാലസ
ശക്തിംലേഖന്നാസ്പൃശീയ ചരണാംഭോജംസ്മരാമ്യംബികെ
ത്വൽപാദ സ്തുതികോവിദായ വിബുധാസ്തു പ്രഗല്ഭാഗതി
ശ്ശ്രീമൂന്ത്ര ചതാവകീനാദയയാ ത്വൽപാദകന്യാകൈ. 18
ഭവാംഭോധൌഘോരാഗ്രംഗമതിഭവൽപാദഭജനാൽ
ഭവത്ഭക്താനാം സംശയഗതിസ്വർത്തന്ത്യംഭവണം
ഭവൽകാരുണ്യാധാരാവൃഷ്ടി പൃഥക്ഷാന്തിസ്സ്വിനിയിവാൽ
കൃതാൽമം പംചാസ്യാദ്യാപി കരണോപൂർജ്ജലധെ. 19
യാമാസ്സ്ഥിതകൌമുദീമമനോന്തിലോൽപലാഭാരെവിനി
ജ്യോത്സ്നാസംഹിതതാമസീമപിവിധായാഹത്ത്രണേചാം
(ബികെ
സാമേ ചാസിതഫക്ഷപംക്തിഷുസദാകല്യാണി ലോണിമേ
ഭോജ്ഞം ഭേവി ഭജാമിതാവകപദാംഭോജകലായീശപി. 20

KUMARAMANDIRAM LIBRARY
NO
AYYANTHOLE, TRICHUR.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി